

## Књига о Јову

*Богатство праведног Јова. Његова стрпљивост у тешким искушењима.*

<sup>1</sup> Беше човек у земљи Узу по имену Јов; и тај човек беше добар и праведан, и бојаше се Бога, и уклањаше се ода зла.

<sup>2</sup> И роди му се седам синова и три кћери.

<sup>3</sup> И имаше стоке седам хиљада оваца и три хиљада камила и пет стотина јармова волова и пет стотина магарица, и чељади веома много; и беше тај човек највећи од свих људи на истоку.

<sup>4</sup> И синови његови састајаху се и даваху гозбе код куће, сваки свог дана, и слаху те позиваху три сестре своје да једу и пију с њима.

<sup>5</sup> И кад би се обредили гозбом, пошилјаше Јов и освећиваше их, и устајући рано приношаше жртве паљенице према броју свих њих; јер говораше Јов: Може бити да су се огрешили синови моји и похулили на Бога у срцу свом. Тако чињаше Јов сваки пут.

<sup>6</sup> А један дан дођоше синови Божји да стану пред Господом, а међу њих дође и Сотона.

<sup>7</sup> И Господ рече Сотони: Од куда идеш? А Сотона одговори Господу и рече: Проходих земљу и обилазих.

<sup>8</sup> И рече Господ Сотони: Јеси ли видео слугу мог Јова? Нема онаквог човека на земљи, доброг и праведног, који се боји Бога и уклања се ода зла.

<sup>9</sup> А Сотона одговори Господу и рече: Еда ли се узалуд Јов боји Бога?

<sup>10</sup> Ниси ли га Ти оградио и кућу његову и све што има свуда унаоколо? Дело руку његових благословио си, и стока се његова умножила на земљи.

<sup>11</sup> Али пружи руку своју и дотакни се свега што има, псоваће те у очи.

<sup>12</sup> А Господ рече Сотони: Ево, све што има нека је у твојој руци; само на њега не дижи руке своје. И отиде Сотона од Господа.

<sup>13</sup> А један дан кад синови његови и кћери његове јеђаху и пијаху вино у кући брата свог најстаријег,

<sup>14</sup> дође гласник Јову и рече: Волови ораху и магарице пасаху покрај њих,

<sup>15</sup> а Савеји ударише и отеше их, и побише момке оштрим мачем; и само ја један утекох да ти јавим.

<sup>16</sup> Док овај још говораше, дође други и рече: Огањ Божји спаде с неба и спали овце и момке, и прождре их; и само ја један утекох да ти јавим.

<sup>17</sup> Докле овај још говораше, дође други и рече: Халдејци у три чете ударише на камиле и отеше их, и побише момке оштрим мачем; и само ја један утекох да ти јавим.

<sup>18</sup> Докле овај још говораше, дође други и рече: Синови твоји и кћери твоје јеђаху и пијаху вино у кући брата свог најстаријег;

<sup>19</sup> а то ветар велик дође испреко пустиње и удари у четири угла од куће, те паде на децу и погибоше; и само ја један утекох да ти јавим.

<sup>20</sup> Тада уста Јов и раздре плашт свој, и остриже главу, и паде на земљу и поклони се,

<sup>21</sup> и рече: Го сам изашао из утробе матере своје, го ћу се и вратити онамо. Господ даде, Господ узе, да је благословено име Господње.

<sup>22</sup> Уза све то не сагреши Јов, нити рече безумља за Бога.

## 2

*Сотона опет оптужује Јова пред Господом. Јова сналази болест; вређа га жена; походе га три пријатеља.*

<sup>1</sup> Опет један дан дођоше синови Божји да стану пред Господом, а дође и Сотона међу њих да стане пред Господом.

<sup>2</sup> И Господ рече Сотони: Од куда идеш? А Сотона одговори Господу и рече: Проходих земљу и обилазих.

<sup>3</sup> И рече Господ Сотони: Јеси ли видео слугу мог Јова? Нема онаквог човека на земљи, доброг и праведног, који се боји Бога и уклања се ода зла, и још се држи доброте своје, премда си ме наговорио, те га упропастих низашта.

<sup>4</sup> А Сотона одговори Господу и рече: Кожа за кожу, и све што човек има даће за душу своју.

<sup>5</sup> Него пружи руку своју и дотакни се костију његових и мяса његовог, псоваће те у очи.

<sup>6</sup> А Господ рече Сотони: Ево ти га у руке; али му душу чувај.

<sup>7</sup> И сотона отиде од Господа, и удари Јова злим приштем од пете до темена,

<sup>8</sup> те он узео цреп па се стругаше, и сеђаше у пепелу.

<sup>9</sup> И рече му жена: Хоћеш ли се још држати доброте своје? Благослови Бога, па умри.

<sup>10</sup> А он јој рече: Говориш као луда жена; добро смо примали од Бога, а зла зар нећемо примати? Уза све то не сагреши Јов уснама својим.

11 А три пријатеља Јовова чуше за све зло које га задеси, и дођоше сваки из свог места, Елифас Теманац и Вилдад Сушанин и Софар Намаћанин, договорише се да дођу да га пожале и потеше.

12 И подигавши очи своје издалека не познаше га; тада подигоше глас свој и стадоше плакати и раздреше сваки свој плашт и посуше се прахом по глави бацајући га у небо.

13 И сеђаху код њега на земљи седам дана и седам ноћи, и ниједан му не проговори речи, јер виђаху да је бол врло велик.

### 3

#### *Јовово јадање.*

1 Потом отвори уста своја Јов и стаде клети дан свој.

2 И проговоривши Јов рече:

3 Не било дана у који се родих,  
и ноћи у којој рекоше: Роди се детић!

4 Био тај дан тама,  
не гледао га Бог озго,  
и не осветљавала га светлост!

5 Мрак га запрзнио и сен смртни,  
облак га обастирао,  
био страшан као најгори дани!

6 Ноћ ону освојила тама,  
не радовала се међу данима годишњим,  
не бројала се у месеце!

7 Гле, ноћ она била пуста,  
певања не било у њој!

8 Клели је који куну дане,  
који су готови пробудити крокодила!

9 Потамнеле звезде у сумрачје њено,

- чекала видело и не дочекала га,  
и не видела зори трепавица;
- 10 Што ми није затворила врата од утробе  
и није сакрила муку од мојих очију.
- 11 Зашто не умрех у утроби?  
Не издахнух излазећи из утробе?
- 12 Зашто ме прихватише колена?  
Зашто сисе, да сем?
- 13 Јер бих сада лежао и почивао;  
спавао бих, и био бих миран,
- 14 С царевима и саветницима земаљским,  
који зидаше себи пустолине,
- 15 Или с кнезовима,  
који имаше злата, и куће своје пунише сребра.
- 16 Или зашто не бих као недоношче сакривено,  
као дете које не угледа видела?
- 17 Онде безбожници престају досађивати,  
и онде почивају изнемогли,
- 18 И сужњи се одмарају  
и не чују глас настојников.
- 19 Мали и велики онде је,  
и роб слободан од свог господара.
- 20 Зашто се даје видело невољнику  
и живот онима који су тужног срца,
- 21 Који чекају смрт а ње нема,  
и траже је већма него закопано благо,
- 22 Који играју од радости  
и веселе се кад нађу гроб?
- 23 Човеку, коме је пут сакривен  
и ког је Бог затворио одсвуда?
- 24 Јер пре јела мог долази уздах мој,  
и као вода разлива се јаук мој.

- 25 Јер чега се бојаш дође на мене,  
и чега се страшах задеси ме.  
26 Не почивах нити имах мира нити се одмарах,  
и опет дође страхота.

## 4

*Елифасов први говор. Бог не кажњава  
правога.*

- <sup>1</sup> Тада одговори Елифас Теманац и рече:  
  
<sup>2</sup> Ако ти проговоримо, да ти неће бити досадно?  
Али ко би се могао уздржати да не говори?  
<sup>3</sup> Гле, учио си многе,  
и руке изнемогле крепио си;  
<sup>4</sup> Речи су твоје подизале оног који падаше,  
и утврђивао си колена која клечаху.  
<sup>5</sup> А сада кад дође на тебе, клонуо си;  
кад се тебе дотаче, смео си се.  
<sup>6</sup> Није ли побожност твоја била уздање твоје?  
И доброта путева твојих надање твоје?  
  
<sup>7</sup> Опомени се, ко је прав погинуо,  
и где су праведни истребљени?  
<sup>8</sup> Како сам ја видео, који ору муку и сеју невољу,  
то и жању.  
<sup>9</sup> Од дихања Божијег гину,  
и од даха ноздрва Његових нестаје их.  
<sup>10</sup> Рика лаву, и глас љутом лаву  
и зуби лавићима сатиру се.  
<sup>11</sup> Лав гине немајући лова,  
и лавићи расипају се.  
  
<sup>12</sup> Још дође тајно до мене реч,  
и ухо моје дочу је мало.

- 13 У мислима о ноћним утварама,  
кад тврд сан пада на људе,  
14 Страх подуже ме и дрхат,  
од ког устрепташе све кости моје,  
15 И дух прође испред мене,  
и длаке на телу мом наkostenе се.  
16 Стаде, али му не познах лица;  
прилика беше пред очима мојим,  
и ћутећи чух глас:  
17 Еда ли је човек праведнији од Бога?  
Еда ли је човек чистији од Творца свог?  
18 Гле, слугама својим не верује,  
и у анђела својих налази недостатака;  
19 А камоли у оних који стоје у кућама земљаним,  
којима је темељ на праху  
и сатиру се брже него мољац.  
20 Од јутра до вечера сатру се,  
и нестане их навек да нико и не опази.  
21 Слава њихова не пролази ли с њима?  
Умиру, али не у мудрости.

## 5

*Наставак: Безбожник пропада; који се клања  
Господу, избавља се.*

- 1 Зови; хоће ли ти се ко одазвати?  
И коме ћеш се између светих обратити?  
2 Доиста безумног убија гнев,  
и лудог усмрћује срдња.  
3 Ја видех безумника где се укоренио;  
али одмах проклех стан његов.  
4 Синови су његови далеко од спасења  
и сатиру се на вратима а нема ко да избави.  
5 Летину његову једе гладни  
и испред трња купи је,

- и лупеж ждере благо њихово.
- 6 Јер мука не излази из праха  
нити невоља из земље ниче.
- 7 Него се човек рађа на невољу,  
као што искре из угљевља узлећу у вис.
- 8 Али ја бих Бога тражио,  
и пред Бога бих изнео ствар своју,
- 9 Који чини ствари велике и неиспитиве,  
дивне, којима нема броја;
- 10 Који спушта дажд на земљу  
и шаље воду на поља;
- 11 Који подиже понижене,  
и жалосне узвишује к спасењу;
- 12 Који расипа мисли лукавих  
да руке њихове не сврше ништа;
- 13 Који хвата мудре у њиховом лукавству,  
и намеру опаких обара;
- 14 Дању наилазе на мрак,  
и у подне пипају као по ноћи.
- 15 Он избавља убог од мача,  
од уста њихових  
и од руке силног.
- 16 Тако има надања сиромасу,  
а злоћа затискује уста своја.
- 17 Гле, благо човеку кога Бог кара;  
и зато не одбацуј карање Свемогућег.
- 18 Јер Он задаје ране, и завија;  
Он удара, и руке Његове исцељују.
- 19 Из шест невоља избавиће те;  
ни у седмој неће те се зло дотаћи.
- 20 У глади избавиће те од смрти  
и у рату од мача.
- 21 Кад језик шибаш, бићеш сакривен,

- нити ћеш се бојати пустоши кад дође.  
22 Смејаћеш се пустоши и глади,  
нити ћеш се бојати зверја земаљског.  
23 Јер ћеш с камењем пољским бити у вери,  
и зверје ће пољско бити у миру с тобом.  
24 И видећеш да је мир у шатору твом,  
кућићеш кућу своју и нећеш се преварити.  
25 Видећеш како ће ти се умножити семе твоје,  
и пород ће твој бити као трава на земљи.  
26 Стар ћеш отићи у гроб  
као што се жито сноси у стог у своје време.  
27 Ето, разгледасмо то, тако је;  
послушај и разуми.

## 6

*Јов правда своје јадиковање и пребацује  
пријатељима што су немилостиви.*

- 1 А Јов одговори и рече:  
2 О да би се добро измерили јади моји,  
и заједно се невоља моја метнула на мерила!  
3 Претегла би песак морски;  
зато ми и речи недостаје.  
4 Јер су стреле Свемогућег у мени,  
отров њихов испија ми дух,  
страхоте Божје ударају на ме.  
5 Риче ли дивљи магарац код траве?  
Муче ли во код пиће своје?  
6 Једе ли се бљутава без соли?  
Има ли сласти у биоцу од јајца?  
7 Чег се душа моја није хтела дотакнути,  
то ми је јело у невољи.

- 8 О да би ми се испунила молба,  
и да би ми Бог дао шта чекам!
- 9 И да би Бог хтео сатрти ме,  
да би махнуо руком својом, и истребио ме!
- 10 Јер ми је још утеха,  
ако и горим од бола нити ме жали,  
што нисам тајио речи Светог.
- 11 Каква је сила моја да бих претрпео?  
Какав ли је крај мој да бих продужио живот  
свој?
- 12 Је ли сила моја камена сила?  
Је ли тело моје од бронзе?
- 13 Има ли још помоћи у мене?  
И није ли далеко од мене шта би ме  
придржало?
- 14 Несрећноме треба милост пријатеља његовог,  
али је он оставио страх Свемогућег.
- 15 Браћа моја изневерише као поток,  
као бујни потоци прођоше,
- 16 Који су мутни од леда,  
у којима се сакрива снег;
- 17 Кад се откраве, отеку;  
кад се загреју, нестане их с места њихових.
- 18 Тамо амо сврћу од путева својих,  
иду у ништа и губе се.
- 19 Путници из Теме погледаху,  
који иђаху у Севу уздаху се у њих;
- 20 Али се постидеше што се поуздаше у њих,  
дошавши до њих осрамотише се.
- 21 Тако и ви постасте ништа;  
видесте погибао моју, и страх вас је.
- 22 Еда ли сам вам рекао:  
Дајте ми,

- или од блага свог поклоните ми;  
23 Или избавите ме из руке непријатељеве,  
и из руке насилничке испкупите ме?
- 24 Поучите ме, и ја ћу ћутати;  
и у чему сам погрешио, обавестите ме.
- 25 Како су јаке речи истините!  
Али шта ће укор ваш?
- 26 Мислите ли да ће речи укорити,  
и да је говор човека без надања ветар?
- 27 И на сироту нападате,  
и копате јаму пријатељу свом.
- 28 Зато сада погледајте ме,  
и видите лажем ли пред вама.
- 29 Прегледајте, да не буде неправде;  
прегледајте, ја сам прав у том.
- 30 Има ли неправде на језику мом?  
Не разбира ли грло моје зла?

## 7

*Наставак: Јов се моли Богу или да се смилује на њ или да учини крај његовом животу.*

- 1 Није ли човек на војсци на земљи?  
А дани његови нису ли као дани надничарски?
- 2 Као што слуга уздише за сеном  
и као што надничар чека да сврши,
- 3 Тако су мени дати у наследство месеци залудни  
и ноћи мучне одређене ми.
- 4 Кад легнем, говорим: Кад ћу устати?  
И кад ће проћи ноћ?  
И ситим се преврћући се до сванућа.
- 5 Тело је моје обучено у црве и у груде земљане,  
кожа моја пуца и рашчиња се.

- <sup>6</sup> Дани моји бржи бише од чунка,  
и прођоше без надања.
- <sup>7</sup> Опомени се да је мој живот ветар,  
да око моје неће више видети добра,
- <sup>8</sup> Нити ће ме видети око које ме је виђало;  
и твоје очи кад погледају на ме, мене неће  
бити.
- <sup>9</sup> Као што се облак разилази и нестаје га,  
тако ко сиђе у гроб, неће изаћи,
- <sup>10</sup> Неће се више вратити кући својој,  
нити ће га више познати место његово.
- <sup>11</sup> Зато ја нећу бранити устима својим,  
говорићу у тузи духа свог,  
нарицати у јаду душе своје.
- <sup>12</sup> Еда ли сам море или кит,  
те си наместио стражу око мене?
- <sup>13</sup> Кад кажем: Потешите ме одар мој,  
постеља ће ми моја олакшати тужњаву,
- <sup>14</sup> Тада ме страшиш снима  
и препадаш ме утварама,
- <sup>15</sup> Те душа моја воли бити удављена,  
воли смрт него кости моје.
- <sup>16</sup> Додијало ми је; нећу до века живети;  
прођи ме се; јер су дани моји таштина.
- <sup>17</sup> Шта је човек да га много цениш  
и да мариш за њ?
- <sup>18</sup> Да га походиш свако јутро,  
и сваки час кушаш га?
- <sup>19</sup> Кад ћеш се одвратити од мене  
и пустити ме да прогутам пљуванку своју?
- <sup>20</sup> Згрешио сам; шта ћу Ти чинити, о чувару  
људски?

Зашто си ме метнуо себи за белегу, те сам себи на тегобу?

21 Зашто ми не опростиш грех мој  
и не уклониш моје безакоње?

Јер ћу сад лећи у прах,  
и кад ме потражиш, мене неће бити.

## 8

*Вилдадов први говор: само је покајање за Јова  
пут срећи; безбожници пропадају.*

1 Тада одговори Вилдад Сушанин и рече:

2 Докле ћеш тако говорити?  
И речи уста твојих докле ће бити као силан  
ветар?

3 Еда ли Бог криво суди?  
Или Свемогући изврће правду?

4 Што су синови твоји згрешили Њему,  
зато их је дао безакоњу њиховом.

5 А ти да потражиш Бога  
и помолиш се Свемогућем,

6 Ако си чист и прав, заиста ће се пренути за те  
и честит ће учинити праведан стан твој;

7 И почетак ће твој бити мален,  
а последак ће ти бити врло велик.

8 Јер питај пређашњи нараштај,  
и настани да разабереш од отаца њихових;

9 Јер смо ми јучерашњи, и не знамо ништа,  
јер су наши дани на земљи сен.

10 Неће ли те они научити?  
Неће ли ти казати и из срца свог изнети речи?

- 11 Ниче ли сита без влаге?  
Расте ли рогоз без воде?
- 12 Док се још зелени, док се не покоси,  
суши се пре сваке траве.
- 13 Такве су стазе свих који заборављају Бога,  
и надање лицемерово пропада.
- 14 Његово се надање подлама и  
уздање је његово кућа паукова;
- 15 Наслони се на кућу своју,  
али она не стоји тврдо;  
ухвати се за њу,  
али се она не може одржати.
- 16 Зелени се на сунцу,  
и у врх врта његовог пружају се огранци  
његови;
- 17 Жиле његове заплећу се код извора,  
и на месту каменитом шири се;
- 18 Али кад се ишчупа из места свог,  
оно га се одриче: Нисам те видело.
- 19 Ето, то је радост од његова пута;  
а из праха ниче други.
- 20 Гле, Бог не одбацује доброг,  
али не прихвата за руку зликовца.
- 21 Још ће напунити уста твоја смеха  
и усне твоје попевања.
- 22 Ненавидници твоји обући ће се у срамоту,  
и шатора безбожничког неће бити.

## 9

*Јовов други говор: са Свемогућим се не може нико препирати.*

- <sup>1</sup> А Јов одговори и рече:
- <sup>2</sup> Заиста, знам да је тако;

- јер како би могао човек бити прав пред Богом?
- <sup>3</sup> Ако би се хтео прети с Њим,  
не би Му могао одговорити од хиљаде на  
једну.
- <sup>4</sup> Мудар је срцем и јак снагом;  
ко се је опро Њему и био срећан?
- <sup>5</sup> Он премешта горе, да нико и не опаз;  
превраћа их у гневу свом;
- <sup>6</sup> Он креће земљу с места њеног  
да јој се ступови дрмају;
- <sup>7</sup> Он кад запрети сунцу, не излази;  
Он запечаћава звезде;
- <sup>8</sup> Он разапиње небо сам,  
и гази по валима морским;
- <sup>9</sup> Он је начинио звезде  
кола и штапе и влашиће и друге југу у дну;
- <sup>10</sup> Он чини ствари велике и неиспитиве и дивне,  
којима нема броја.
- <sup>11</sup> Гле, иде мимо мене, а ја не видим;  
прође, а ја га не опазим.
- <sup>12</sup> Гле, кад ухвати, ко ће Га нагнати да врати?  
Ко ће Му казати: Шта радиш?
- <sup>13</sup> Бог не устеже гнева свог,  
падају пода Њ охоли помоћници.
- <sup>14</sup> А како би Му ја одговарао  
и бирао речи против Њега?
- <sup>15</sup> Да сам и прав, нећу Му се одговорити,  
ваља да се молим судији свом.
- <sup>16</sup> Да Га зовем и да ми се одзове,  
још не могу веровати да је чуо глас мој.
- <sup>17</sup> Јер ме је вихором сатро  
и задао ми много рана низашта.
- <sup>18</sup> Не да ми да одахнем,

- него ме сити горчинама.
- 19 Ако је на силу, гле, Он је најсилнији;  
ако на суд, ко ће ми сведочити?
- 20 Да се правдам, моја ће ме уста осудити;  
да сам добар, показаће да сам неваљао.
- 21 Ако сам добар, нећу знати за то;  
омрзао ми је живот мој.
- 22 Свеједно је;  
зато рекох: и доброг и безбожног Он потире.
- 23 Кад би још убио бич наједанпут!  
Али се смеје искушавању правих.
- 24 Земља се даје у руке безбожнику;  
лице судија њених заклања;  
ако не Он, да ко?
- 25 Али дани моји бише бржи од гласника;  
побегоше, не видеше добра.
- 26 Прођоше као брзе лађе,  
као орао кад лети за храну.
- 27 Ако кажем: Заборавићу тужњаву своју,  
оставићу гнев свој и окрепићу се;
- 28 Страх ме је од свих мука мојих,  
знам да ме нећеш оправдати.
- 29 Бићу крив;  
зашто бих се мучио узалуд?
- 30 Да се измијем водом снежницом,  
и да очистим сапуном руке своје,
- 31 Тада ћеш ме замочити у јаму  
да се гаде на ме моје хаљине.
- 32 Јер није човек као ја  
да Му одговарам,  
да идем с Њим на суд;
- 33 Нити има међу нама кмета  
да би ставио руку своју међу нас двојицу.

- 34 Нека одмакне од мене прут свој,  
и страх Његов нека ме не страши;  
35 Тада ћу говорити, и нећу Га се бојати;  
јер овако не знам за себе.

## 10

*Наставак: Јов јадикује.*

- 1 Додијао је души мојој живот мој;  
пустићу од себе тужњаву своју,  
говорићу у јаду душе своје.  
2 Рећи ћу Богу: Немој ме осудити;  
кажи ми зашто се преш са мном.  
3 Је ли Ти мило да чиниш силу,  
да одбацујеш дело руку својих  
и савет безбожнички обасјаваш?  
4 Јесу ли у Тебе очи телесне?  
Видиш ли као што види човек?  
5 Јесу ли дани твоји као дани човечији,  
и године твоје као век људски,  
6 Те истражујеш моје безакоње  
и за грех мој разбираш?  
7 Ти знаш да нисам крив,  
и нема никога ко би избавио из Твоје руке.  
8 Твоје су ме руке створиле и начиниле,  
и Ти ме одсвуда потиреш.  
9 Опомени се да си ме као од кала начинио,  
и опет ћеш ме у прах обратити.  
10 Ниси ли ме као млеко слио  
и као сир усирио ме?  
11 Навукао си на ме кожу и месо,  
и костима и жилама сплео си ме.  
12 Животом и милошћу даривао си ме;  
и старање Твоје чувало је дух мој.  
13 И сакрио си то у срцу свом;

- али знам да је у Тебе.
- 14 Ако сам згрешио, опазио си ме,  
и ниси ме опростио безакоња мог.
- 15 Ако сам скривио, тешко мени!  
Ако ли сам прав, не могу подигнути главе,  
пун срамоте и видећи муку своју.
- 16 И ако се подигне,  
гониш ме као лав,  
и опет чиниш чудеса на мени.
- 17 Понављаш сведочанства своја против мене,  
и умножаваш гнев свој на ме;  
војске једне за другом излазе на ме.
- 18 Зашто си ме извадио из утробе?  
О да умрех! Да ме ни око не виде!
- 19 Био бих као да никада нисам био;  
из утробе у гроб био бих однесен.
- 20 Није ли мало дана мојих?  
Престани дакле и окани ме се  
да се мало опоравим,
- 21 Пре него отидем одакле се нећу вратити,  
у земљу тамну и у сен смртни,
- 22 У земљу тамну као мрак  
и у сен смртни,  
где нема промене  
и где је видело као тама.

## 11

*Софаров први говор: Јов има да се покори  
пред свезналим Богом.*

- <sup>1</sup> А Софар Намаћанин одговори и рече:
- <sup>2</sup> Зар на многе речи нема одговора?  
Или ће човек говорљив остати прав?

- 3 Хоће ли твоје лажи ућуткати људе?  
И кад се ругаш, зар те неће нико посрамити?
- 4 Јер си рекао: Чиста је наука моја,  
и чист сам пред очима твојим.
- 5 Али кад би Бог проговорио  
и усне своје отворио на те,
- 6 И показао ти тајне мудрости,  
јер их је двојином више,  
познао би да те Бог кара мање  
него што заслужује твоје безакоње.
- 7 Можеш ли ти тајне Божије докучити,  
или докучити савршенство Свемогућег?
- 8 То су висине небеске,  
шта ћеш учинити?  
Дубље је од пакла,  
како ћеш познати?
- 9 Дуже од земље,  
шире од мора.
- 10 Да преврати, или затвори или сабере,  
ко ће Му бранити?
- 11 Јер зна ништавило људско,  
и видећи неваљалство зар неће пазити?
- 12 Човек безуман постаје разуман,  
премда се човек рађа као дивље магаре.
- 13 Да ти управиш срце своје  
и подигнеш руке своје к Њему,
- 14 Ако је безакоње у руци твојој, да га уклониш,  
и не даш да неправда буде у шаторима  
твојим,
- 15 Тада ћеш подигнути лице своје без мане  
и стајаћеш тврдо и нећеш се бојати;
- 16 Заборавићеш муку,

- као воде која протече опомињаћеш је се;  
<sup>17</sup> Настаће ти време ведрије него подне,  
синућеш, бићеш као јутро;  
<sup>18</sup> Уздаћеш се имајући надање,  
закопаћеш се, и мирно ћеш спавати.  
<sup>19</sup> Лежаћеш, и нико те неће плашити,  
и многи ће ти се молити.  
<sup>20</sup> Али очи ће безбожницима ишчилети,  
и уточишта им неће бити,  
и надање ће им бити издисање.

## 12

*Јовов трећи говор: он кори надуту мудрост пријатеља и превазилази их у опису неограничене моћи Божије.*

- <sup>1</sup> А Јов одговори и рече:
- <sup>2</sup> Да, ви сте људи,  
и с вама ће умрети мудрост.
- <sup>3</sup> И ја имам срце као и ви,  
нити сам гори од вас;  
и у кога нема тога?
- <sup>4</sup> На подсмех сам пријатељу свом,  
који кад зове Бога одазове му се;  
на подсмех је праведни и добри.
- <sup>5</sup> Бачен је луч по мишљењу срећног  
онај који хоће да попузне.
- <sup>6</sup> Мирне су колибе лупешке,  
и без страха су који гневe Бога,  
њима Бог даје све у руке.
- <sup>7</sup> Запитај стоку, научиће те;  
или птице небеске, казаће ти.
- <sup>8</sup> Или се разговори са земљом, научиће те,

- и рибе ће ти морске приповедити.
- <sup>9</sup> Ко не зна од свега тога  
да је рука Господња то учинила?
- <sup>10</sup> Ко ме је у руци душа свега живог  
и дух сваког тела човечијег.
- <sup>11</sup> Не распознаје ли ухо речи  
као што грло куша јело?
- <sup>12</sup> У старца је мудрост,  
и у дугом веку разум.
- <sup>13</sup> У Њега је мудрост и сила,  
у Њега је савет и разум.
- <sup>14</sup> Гле, Он разгради, и не може се опет саградити;  
затвори човека, и не може се отворити.
- <sup>15</sup> Гле, устави воде, и пресахну;  
пусти их, и испреврћу земљу.
- <sup>16</sup> У Њега је јачина и мудрост,  
Његов је који је преварен и који вара.
- <sup>17</sup> Он доводи саветнике у лудило,  
и судије обезумљује.
- <sup>18</sup> Он разрешује појас царевима,  
и опасује бедра њихова.
- <sup>19</sup> Он доводи кнезове у лудило,  
и обара јаке.
- <sup>20</sup> Он узима беседу речитима,  
и старцима узима разум.
- <sup>21</sup> Он сипа срамоту на кнезове,  
и распасује јунаке.
- <sup>22</sup> Он открива дубоке ствари испод таме,  
и изводи на видело сен смртни.
- <sup>23</sup> Он умножава народе и затире их,  
расипа народе и сабира.
- <sup>24</sup> Он одузима срце главарима народа земаљских,  
и заводи их у пустињу где нема пута,

- 25 Да пипају по мраку без видела,  
и чини да тумарају као пијани.

## 13

*Наставак: Јов опомиње своје пријатеље на правичност Божију и почиње свој говор о Господу.*

- 1 Ето, све је то видело око моје,  
чуло ухо моје,  
и разумело.
- 2 Шта ви знате, знам и ја,  
нисам гори од вас.
- 3 Ипак бих говорио са Свемогућим,  
и рад сам с Богом правдати се.
- 4 Јер ви измишљате лажи,  
сви сте залудни лекари.
- 5 О да бисте сасвим ћутали!  
Били бисте мудри.
- 6 Чујте мој одговор,  
и слушајте разлоге уста мојих.
- 7 Треба ли да говорите за Бога неправду  
или превару да говорите за Њ?
- 8 Треба ли да Му гледате ко је?  
Треба ли да се препирете за Бога?
- 9 Хоће ли бити добро  
кад вас стане испитивати?  
Хоћете ли Га преварити  
као што се вара човек?
- 10 Заиста ће вас карати,  
ако тајно узгледате ко је.
- 11 Величанство Његово неће ли вас уплашити?  
И страх Његов неће ли вас спопасти?
- 12 Спомени су ваши као пепео,  
и ваше висине као гомиле блата.

- 13 Ћутите и пустите ме да ја говорим,  
па нека ме снађе шта му драго.
- 14 Зашто бих кидао месо своје својим зубима  
и душу своју метао у своје руке?
- 15 Гле, да ме и убије, опет ћу се уздати у Њ,  
али ћу бранити путеве своје пред Њим.
- 16 И Он ће ми бити спасење,  
јер лицемер неће изаћи преда Њ.
- 17 Слушајте добро беседу моју,  
и нека вам уђе у уши шта ћу исказати.
- 18 Ево, спремио сам парбу своју,  
знам да ћу бити прав.
- 19 Ко ће се прети са мном?  
Да сад умукнем, издахнуо бих.
- 20 Само двоје немој ми учинити,  
па се нећу крити од лица Твог.
- 21 Уклони руку своју од мене,  
и страх Твој да ме не страши.
- 22 Потом зови ме, и ја ћу одговарати;  
или ја да говорим, а Ти ми одговарај.
- 23 Колико је безакоња и греха мојих?  
Покажи ми преступ мој и грех мој.
- 24 Зашто скриваш лице своје  
и држиш ме за непријатеља свог?
- 25 Хоћеш ли скршити лист који носи ветар  
или ћеш гонити суву сламку,
- 26 Кад ми пишеш горчине,  
и дајеш ми у наследство грехе младости моје,
- 27 И мећеш ноге моје у кладе,  
и пазиш на све стазе моје  
и идеш за мном устопце?
- 28 А он се распада као трулина,  
као хаљина коју једе мољац.

# 14

*Крај: Јов се тужи на ништавност човека и узалуд тражи утешну наду.*

<sup>1</sup> Човек рођен од жене кратка је века и пун немира.

<sup>2</sup> Као цвет ниче, и одсеца се,  
и бежи као сен, и не остаје.

<sup>3</sup> И на таквог отвараш око своје,  
и мене водиш на суд са собом!

<sup>4</sup> Ко ће чисто извадити из нечиста?  
Нико.

<sup>5</sup> Измерени су дани његови,  
број месеца његових у Тебе је;  
поставио си му међу, преко које не може  
прећи.

<sup>6</sup> Одврати се од њега да почине  
докле не наврши као надничар дан свој.

<sup>7</sup> Јер за дрво има надања, ако се посече,  
да ће се још омладити  
и да неће бити без изданка;

<sup>8</sup> Ако и остари у земљи корен његов  
и у праху изумре пањ његов,

<sup>9</sup> Чим осети воду, опет напупи  
и пусти гране као присад.

<sup>10</sup> А човек умире изнемогао;  
и кад издахне човек, где је?

<sup>11</sup> Као кад вода отече из језера  
и река опадне и усахне,

<sup>12</sup> Тако човек кад легне, не устаје више;  
докле је небеса неће се пробудити  
нити ће се пренути ода сна свог.

<sup>13</sup> О да ме хоћеш у гробу сакрити  
и склонити ме докле не утоли гнев Твој,  
и да ми даш рок кад ћеш ме се опоменути!

- 14 Кад умре човек, хоће ли оживети?  
Све дане времена које ми је одређено чекаћу  
докле ми дође промена.
- 15 Зазваћеш, и ја ћу Ти се одазвати;  
дело руку својих пожелећеш.
- 16 А сада бројиш кораке моје,  
и ништа не остављаш за грех мој.
- 17 Запечаћени су у тобоцу моји преступи,  
и завезујеш безакоња моја.
- 18 Заиста, као што гора падне и распадне се,  
и као што се стена одвали с места свог,
- 19 И као што вода спира камење  
и поводањ односи прах земаљски,  
тако надање човечије обраћаш у ништа.
- 20 Надвлађујеш га једнако, те одлази,  
мењаш му лице и отпушташ га.
- 21 Ако синови његови буду у части, он не зна;  
ако ли у срамоти, он се не брине.
- 22 Само тело док је жив болује,  
и душа његова у њему тужи.

## 15

*Елифасов други говор: он осуђује  
Јовове претеране говоре и описује несрећу  
безбожникову.*

- <sup>1</sup> А Елифас Теманац одговори и рече:
- <sup>2</sup> Хоће ли мудар човек казивати празне мисли  
и пунити трбух ветром источним,
- <sup>3</sup> Препирући се говором који не помаже  
и речима које нису ни на шта?
- <sup>4</sup> А ти уништаваш страх Божји  
и укидаш молитве к Богу.

- 5 Јер безакоње твоје показују уста твоја,  
ако и јеси изабрао језик лукав.
- 6 Осуђују те уста твоја, а не ја;  
и усне твоје сведоче на те.
- 7 Јеси ли се ти први човек родио?  
Или си пре хумова саздан?
- 8 Јеси ли тајну Божију чуо  
и покупио у себе мудрост?
- 9 Шта ти знаш што ми не бисмо знали?  
Шта ти разумеш што не би било у нас?
- 10 И седих и старих људи има међу нама,  
старијих од оца твог.
- 11 Мале ли су ти утехе Божије?  
Или имаш шта сакривено у себи?
- 12 Што те је занело срце твоје?  
И што севају очи твоје,
- 13 Те обрађаш против Бога дух свој  
и пушташ из уста својих такве речи?
- 14 Шта је човек, да би био чист,  
и рођени од жене, да би био прав?
- 15 Гле, не верује свецима својим,  
и небеса нису чиста пред очима Његовим;
- 16 А камоли гадни и смрдљиви човек,  
који пије неправду као воду?
- 17 Ја ћу ти казати, послушај ме,  
и приповедићу ти шта сам видео,
- 18 Шта мудраци казаше и не затајише,  
шта примише од отаца својих,
- 19 Којима самим дана би земља,  
и туђин не прође кроз њу.
- 20 Безбожник се мучи свега века свог,  
и насилнику је мало година остављено.

- 21 Страх му зуји у ушима,  
у мирно доба напада пустошник на њ.
- 22 Не верује да ће се вратити из таме,  
одсвуда привиђа мач.
- 23 Тумара за хлебом говорећи: Где је?  
Зна да је за њ спремљен дан тамни.
- 24 Туга и невоља страше га,  
и наваљују на њ као цар готов на бој.
- 25 Јер је замахнуо на Бога руком својом,  
и Свемогућем се опро.
- 26 Трчи исправљена врата на њ  
с многим високим штитовима својим.
- 27 Јер је покрио лице своје претилином,  
и наваљао сало на бокове своје.
- 28 И седео је у градовима раскопаним  
и у кућама пустим,  
обраћеним у гомилу камења.
- 29 Неће се обратити нити ће остати благо његово,  
и неће се раширити по земљи добро његово.
- 30 Неће изаћи из мрака,  
огранке његове осушиће пламен,  
однеће га дух уста његових.
- 31 Нека се не узда у таштину преварени,  
јер ће му таштина бити плата.
- 32 Пре свог времена свршиће се,  
и грана његова неће зеленети.
- 33 Откинуће се као с лозе незрео грозд његов  
и пупци ће се његови као с маслине побацати.
- 34 Јер ће опустети збор лицемерски,  
и огањ ће спалити шаторе оних који примају  
поклоне.
- 35 Зачињу невољу и рађају муку,  
и трбух њихов саставља превару.

# 16

*Јовов четврти говор: Пријатељи га нису разумели и он се јада Богу.*

- <sup>1</sup> А Јов одговори и рече:
- <sup>2</sup> Слушао сам много таквих ствари;  
сви сте досадни тешиоци.
- <sup>3</sup> Хоће ли бити крај празним речима?  
Или шта те тера да тако одговараш?
- <sup>4</sup> И ја бих могао говорити као ви,  
да сте на мом месту,  
гомилати на вас речи  
и махати главом на вас,
- <sup>5</sup> Могао бих вас храбрити устима својим,  
и мицање усана мојих олакшало би бол ваш.
- <sup>6</sup> Ако говорим, неће одахнути бол мој;  
ако ли престанем, хоће ли отићи од мене?
- <sup>7</sup> А сада ме је уморио;  
опустошио си сав збор мој.
- <sup>8</sup> Навукао си на ме мрштине за сведочанство;  
и моја мрша подиже се на ме, и сведочи ми у  
очи.
- <sup>9</sup> Гнев Његов растрже ме,  
ненавиди ме, шкргуће зубима на ме,  
поставши ми непријатељ сева очима својим  
на ме.
- <sup>10</sup> Разваљују на ме уста своја,  
срамотно ме бију по образима,  
скупљају се на ме.
- <sup>11</sup> Предао ме је Бог неправеднику,  
и у руке безбожницима бацио ме.
- <sup>12</sup> Бејах миран и затре ме,  
и ухвативши ме за врат смрска ме  
и метну ме себи за белегу.

- 13 Опколише ме Његови стрелци,  
цепи ми бубреге немилице,  
просипа на земљу жуч моју.
- 14 Задаје ми ране на ране,  
и удара на ме као јунак.
- 15 Сашио сам кострет по кожи својој,  
и уваљао сам у прах славу своју.
- 16 Лице је моје подбуло од плача,  
на веђама је мојим смртни сен;
- 17 Премда нема неправде у рукама мојим,  
и молитва је моја чиста.
- 18 Земљо, не криј крв што сам пролио,  
и нека нема места викању мом.
- 19 И сада ето је на небу сведок мој,  
сведок је мој на висини.
- 20 Пријатељи се моји подругују мном;  
око моје рони сузе Богу.
- 21 О да би се човек могао правдати с Богом,  
као син човечији с пријатељем својим!
- 22 Јер године избројане навршују се,  
и полазим путем одакле се нећу вратити.

## 17

*Наставак: Јов види око себе само беду и пред собом само гроб.*

- 1 Дух се мој квари, дана мојих нестаје;  
гробови су моји.
- 2 Код мене су ругачи,  
и око моје проводи ноћи у јаду који ми задају.
- 3 Дај ми ко ће јамчити код Тебе;  
ко је тај који ће се руковати са мном?
- 4 Јер си од њиховог срца сакрио разум;

зато их нећеш узвисити.

<sup>5</sup> Ко ласка пријатељима,  
његовим ће синовима очи посахнути.

<sup>6</sup> Учинио је од мене причу народима,  
и постао сам бубњање међу њима.

<sup>7</sup> Потамнело је око моје од јада,  
и сви уди моји посташе као сен.

<sup>8</sup> Зачудиће се томе прави,  
и безазлени ће устати на лицемере.

<sup>9</sup> Али ће се праведник држати свог пута,  
и ко је чистих руку већма ће ојачати.

<sup>10</sup> А ви вратите се свиколики и ходите;  
нећу наћи мудра међу вама.

<sup>11</sup> Дани моји прођоше,  
мисли моје покидаше се, што имах у срцу.

<sup>12</sup> Од ноћи начинише дан,  
и светлост је близу мрака.

<sup>13</sup> Да бих се надао, гроб ће ми бити кућа;  
у тами ћу прострети постељу себи.

<sup>14</sup> Гробу вичем: Ти си отац мој;  
црвима: Ти си мати моја, ти си сестра моја.

<sup>15</sup> И где је сада надање моје?  
Моје надање ко ће видети?

<sup>16</sup> У гроб ће сићи,  
починуће са мношвом у гробу.

## 18

*Вилдадов други говор: описује, после оштрог  
говора Јову, неизбежну пропаст безбожникову.*

<sup>1</sup> А Вилдад Сушанин одговори и рече:

<sup>2</sup> Кад ћете свршити разговор?

Оразумите се, па ћемо онда говорити.

<sup>3</sup> Зашто се мисли да смо као стока?

Зашто смо гадни у вашим очима?

<sup>4</sup> Који растржеш душу своју у јарости својој,  
хоће ли се тебе ради оставити земља  
и стена се преместити са свог места?

<sup>5</sup> Да, видело безбожних угасиће се,  
и искра огња њиховог неће сијати.

<sup>6</sup> Видело ће помркнути у шатору његовом,  
и жижак ће се његов угасити у њему.

<sup>7</sup> Силни кораци његови стегнуће се,  
и обориће га његова намера.

<sup>8</sup> Јер ће се увалити у замку ногама својим  
и наићи ће на мрежу;

<sup>9</sup> Ухватиће га замка за пету  
и свладаће га лупеж.

<sup>10</sup> Сакривено му је пругло на земљи,  
и клопка на стази.

<sup>11</sup> Од свуда ће га страхоте страшити  
и тераће га устопце.

<sup>12</sup> Изгладнеће сила његова,  
и невоља ће бити готова уза њ.

<sup>13</sup> Појешће жиле коже његове,  
појешће жиле његове првенац смрти.

<sup>14</sup> Ишчупаће се из стана његовог узданица његова,  
и то ће га одвести к цару страшном.

<sup>15</sup> Наставаће се у шатору његовом, који неће бити  
његов,  
посуће се сумпором стан његов.

<sup>16</sup> Жиле ће се његове посушити оздо,  
и озго ће се сасећи гране његове.

<sup>17</sup> Спомен ће његов погинути на земљи,  
нити ће му име бити по улицама.

- 18 Одагнаће се из светлости у мрак,  
и избациће се из света.
- 19 Ни сина ни унука неће му бити у народу  
његовом,  
нити каквог остатка у становима његовим.
- 20 Чудиће се дану његовом који буду после њега,  
а који су били пре обузеће их страх.
- 21 Такви су станови беззаконикови,  
и такво је место оног који не зна за Бога.

## 19

*Јовов пети говор: жали се на немилост пријатеља, описује своју велику беду, али најпосле долази до блажене истине да његов спаситељ живи.*

- <sup>1</sup> А Јов одговори и рече:
- <sup>2</sup> Докле ћете мучити душу моју  
и сатирати ме речима?
- <sup>3</sup> Већ сте ме десет пута наружили;  
није вас стид што тако наваљујете на ме?
- <sup>4</sup> Али ако сам доиста погрешио,  
погрешка ће моја остати код мене.
- <sup>5</sup> Ако ли се још хоћете да дижете на ме  
и да ме корите мојом срамотом,
- <sup>6</sup> Онда знајте да ме је Бог оборио  
и мрежу своју разапео око мене.
- <sup>7</sup> Ето, вичем на неправду, али се не слушам;  
вапим, али нема суда.
- <sup>8</sup> Заградио је пут мој да не могу проћи;  
на стазе моје метнуо је мрак.
- <sup>9</sup> Свукао је с мене славу моју  
и скинуо венац с главе моје.
- <sup>10</sup> Порушио ме је од свуда, да ме нема;

- и као дрво ишчупао је надање моје.
- 11 Распалио се на ме гнев Његов,  
и узео ме је међу непријатеље своје.
- 12 Војске Његове дођоше све заједно  
и насуше к себи пут к мени,  
стадоше у логор около шатора мог.
- 13 Браћу моју удаљио је од мене,  
и знанци моји туђе се од мене.
- 14 Ближњи моји оставише ме,  
и знанци моји заборавише ме.
- 15 Домашњи моји и моје слушкиње гледају ме као  
туђина;  
странац сам у очима њиховим.
- 16 Зовем слугу свог, а он се не одзива,  
а молим га устима својим.
- 17 Дах је мој мрзак жени мојој,  
а преклињем је синовима утробе своје.
- 18 Ни деца не хају за ме;  
кад устанем, руже ме.
- 19 Мрзак сам свима неверним својим,  
и које љубљах посташе ми противници.
- 20 За кожу моју као за месо моје прионуше кости  
моје;  
једва оста кожа око зуба мојих.
- 21 Смилујте се на ме, смилујте се на ме, пријатељи  
моји,  
јер се рука Божија дотакла мене.
- 22 Зашто ме гоните као Бог,  
и меса мог не можете да се наситите?
- 23 О кад би се написале речи моје!  
Кад би се ставиле у књигу!
- 24 Писаљком гвозденом и оловом

- на камену за вечни спомен кад би се урезале!
- 25 Али знам да је жив мој Искупителъ,  
и на последак да ће стати над прахом.
- 26 И ако се ова кожа моја и рашчини,  
опет ћу у телу свом видети Бога.
- 27 Ја исти видећу Га,  
и очи моје гледаће Га, а не друге.  
А бубрега мојих нестаје у мени.
- 28 Него би требало да кажете: Зашто га гонимо?  
Кад је корен беседе у мени.
- 29 Бојте се мача;  
јер је мач освета за безакоње;  
и знајте да има суд.

## 20

*Софаров други говор: Он понавља реченицу:  
радост безбожничка не траје дуго.*

- 1 А Софар Намаћанин одговори и рече:
- 2 Зато ме мисли моје нагоне да одговорим,  
и зато хитим.
- 3 Чуо сам укор који ме срамоти,  
али ће дух из разума мог одговорити за ме.
- 4 Не знаш ли да је тако од како је века,  
од како је постављен човек на земљи.
- 5 Да је слава безбожних за мало  
и радост лицемерова за час?
- 6 Да би му висина допрла до неба,  
и глава се његова дотакла облака,
- 7 Нестаће га за свагда као кала његовог;  
и који га видеше рећи ће: Куда се деде?
- 8 Као сан одлетеће, и неће се наћи,  
и ишчезнуће као ноћна утвара.
- 9 Око које га је гледало неће више,

- нити ће га више видети место његово.
- 10 Синови његови умиљаваће се сиромасима  
и руке ће његове враћати шта је отео.
- 11 Кости ће његове бити пуне греха младости  
његове,  
и они ће лежати с њим у праху.
- 12 Ако му је слатка у устима злоћа  
и крије је под језиком својим,
- 13 Чува је и не пушта је,  
него је задржава у грлу свом,
- 14 Ипак ће се јело његово претворити у цревима  
његовим,  
постаће у њему јед аспидин.
- 15 Благо што је прождрао избљуваће,  
из трбуха његова истераће га Бог.
- 16 Јед ће аспидин сисати,  
убиће га језик гујињи.
- 17 Неће видети потока ни река  
којима тече мед и масло.
- 18 Вратиће муку, а неће је појести;  
према благу биће промена, и неће се  
радовати.
- 19 Јер је тлацио и остављао убоге,  
куће је отимао и није зидао.
- 20 Јер није никада осетио мира у трбуху свом,  
ни шта му је најмилије неће сачувати.
- 21 Ништа му неће остати од хране његове.  
Зато не може добро његово трајати.
- 22 Кад се испуни изобиље његово, тада ће бити у  
невољи;  
све руке невољних удариће на њ.
- 23 Кад би напунио трбух свој,  
послаће на њ Бог јарост гнева свог,

- и пустиће је као дажд на њега  
и на јело његово.
- 24 Кад стане бежати од оружја гвозденог,  
прострелиће га лук бронзани.
- 25 Стрела пуштена проћи ће кроз тело његово,  
и светло гвожђе изаћи ће из жучи његове;  
кад пође, обузеће га страхоте.
- 26 Све ће таме бити сакривене у тајним местима  
његовим;  
прождреће га огањ нераспирен,  
и ко остане у шатору његовом зло ће му бити.
- 27 Откриће небеса безакоње његово,  
и земља ће устати на њ.
- 28 Отићи ће летина дома његовог,  
расточиће се у дан гнева његовог.
- 29 То је део од Бога човеку безбожном  
и наследство од Бога за беседу његову.

## 21

*Јовов шести говор: ипак је безбожницима  
често добро до суда.*

- <sup>1</sup> А Јов одговори и рече:
- <sup>2</sup> Слушајте добро речи моје,  
и то ће ми бити од вас утеха.
- <sup>3</sup> Потрпите ме да ја говорим,  
а кад изговорим, подсмевајте ми се.
- <sup>4</sup> Еда ли се ја човеку тужим?  
И како не би био жалостан дух мој?
- <sup>5</sup> Погледајте на ме, и дивите се,  
и метните руку на уста.
- <sup>6</sup> Ја кад помислим, страх ме је,  
и гроза подузима тело моје.
- <sup>7</sup> Зашто безбожници живе?

Старе? И богате се?

- <sup>8</sup> Семе њихово стоји тврдо пред њима заједно с њима,  
и натражје њихово пред њиховим очима.
- <sup>9</sup> Куће су њихове на миру без страха,  
и прут Божји није над њима.
- <sup>10</sup> Бикови њихови скачу, и не промашују;  
краве њихове теле се, и не јалове се.
- <sup>11</sup> Испуштају као стадо децу своју,  
и синови њихови поскакују.
- <sup>12</sup> Подвикују уз бубањ и уз гусле,  
веселе се уза свиралу.
- <sup>13</sup> Проводе у добру дане своје,  
и за час силазе у гроб.
- <sup>14</sup> А Богу кажу: Иди од нас,  
јер нећемо да знамо за путеве твоје.
- <sup>15</sup> Шта је свемогући да му служимо?  
И каква нам је корист, да му се молимо?
- <sup>16</sup> Гле, добро њихово није у њиховој руци;  
намера безбожничка далеко је од мене.
- <sup>17</sup> Колико се пута гаси жижак безбожнички  
и долази им погибао,  
дели им муке у делу свом Бог?
- <sup>18</sup> Бивају као плева на ветру,  
као прах који разноси вихор?
- <sup>19</sup> Чува ли Бог синовима његовим погибао њихову,  
плаћа им да осете?
- <sup>20</sup> Виде ли својим очима погибао своју,  
и пију ли гнев Свемогућег?
- <sup>21</sup> Јер шта је њима стало до куће њихове након њих,  
кад се број месеца њихових прекрати?
- <sup>22</sup> Еда ли ће Бога ко учити мудрости,

- који суди високима?
- 23 Један умире у потпуној сили својој,  
у миру и у срећи.
- 24 Музилице су му пуне млека,  
и кости су му влажне од мождина.
- 25 А други умире ојађене душе,  
који није уживао добра.
- 26 Обојица леже у праху,  
и црви их покривају.
- 27 Ето, знам ваше мисли и судове,  
којима ми чините криво.
- 28 Јер говорите: Где је кућа силног,  
и где је шатор у коме наставају безбожници?
- 29 Нисте ли никад питали путника?  
И шта вам казаше нећете да знате,
- 30 Да се на дан погибли оставља задац,  
кад се пусти гнев.
- 31 Ко ће га укорити у очи за живот његов?  
И ко ће му вратити шта је учинио?
- 32 Али се износи у гробље  
и остаје у гомили.
- 33 Слатке су му груде од долине,  
и вуче за собом све људе,  
а онима који га претекоше нема броја.
- 34 Како ме, дакле, напразно тешите  
кад у одговорима вашим остаје превара?

## 22

*Елифасов последњи говор: осуђује Јова због великих греха, говори му да не буде слободан и опомиње га на покајање.*

- <sup>1</sup> А Елифас Теманац одговори и рече:

- 2 Може ли Богу бити човек користан?  
Сам је себи користан човек мудар.
- 3 Је ли Свемогућем радост, ако си праведан?  
Или Му је добит, ако ходиш без мане?
- 4 Хоће ли те карати и ићи на суд с тобом  
зато што те се боји?
- 5 Није ли злоћа твоја велика?  
И неправдама твојим има ли краја?
- 6 Јер си узимао залог од браће своје низашта,  
и свлачио си хаљине с голих.
- 7 Уморног ниси напојио воде,  
и гладноме ниси дао хлеба.
- 8 Земља је била човека силног,  
и угледни је седео у њој.
- 9 Удовице си отпуштао празне,  
и мишице сиротама потирао си.
- 10 Зато су око тебе замке,  
и страши те страх изненада.
- 11 И мрак је око тебе да не видиш,  
и поводањ покрива те.
- 12 Није ли Бог на висини небеској?  
Погледај горе звезде, како су високо.
- 13 Али ти кажеш: Шта зна Бог?  
Еда ли ће кроз таму судити?
- 14 Облаци Га заклањају, те не види;  
хода по кругу небеском.
- 15 Јеси ли запазио стари пут  
којим су ишли неправедници,
- 16 Који се искоренише пре времена  
и вода се разли по темељу њиховом?
- 17 Говораху Богу: Иди од нас.  
Шта би им учинио Свемогући?
- 18 А Он им је напунио куће добра.

- Али намера безбожничка далеко је од мене.
- 19 Видеће праведници и радоваће се,  
и безазлени подсмеваће им се.
- 20 Да, још није уништено добро наше,  
а остатак је њихов прождрао огањ.
- 21 Сложи се с тим и помири се;  
тако ће ти бити добро.
- 22 Прими из уста Његових закон,  
и сложи речи Његове у срцу свом.
- 23 Ако се вратиш к Свемогућем, опет ћеш се  
назидати,  
ако удаљиш од шатора својих безакоње,
- 24 Тада ћеш метати по праху злато  
и офирско злато по камењу из потока.
- 25 И Свемогући биће ти злато и сребро  
и сила твоја.
- 26 Јер ћеш се тада радовати о Господу,  
и подигнућеш к Богу лице своје.
- 27 Молићеш Му се, и услишиће те,  
и завете своје извршићеш.
- 28 Шта год наумиш, излазиће ти;  
и на путевима твојим светлиће видело.
- 29 Кад други буду понижени, рећи ћеш: Да се  
подигну;  
и Бог ће избавити оног ко је оборених очију.
- 30 Избавиће и оног који није без кривице;  
избавиће га чистотом руку твојих.

## 23

*Јовов седми говор: жели, иако без наде, да га Бог изведе на свој суд.*

- <sup>1</sup> А Јов одговори и рече:

- 2 Још је тужњава моја одмет?  
А невоља је моја тежа од уздаха мојих.
- 3 О, кад бих знао како бих нашао Бога!  
Да отидем до престола Његовог,
- 4 Да разложим пред Њим парбу своју,  
и уста своја напуним разлога,
- 5 Да знам шта би ми одговорио,  
и разумем шта би ми рекао.
- 6 Би ли се према великој својој сили прео са мнош?  
Не; него би ми помогао.
- 7 Онда би се праведан човек могао правдати с  
Њим,  
и ослободио бих се за свагда од свог судије.
- 8 Гле, ако пођем напред, нема Га;  
ако ли натраг, не находим Га;
- 9 Ако на лево ради, не видим Га;  
ако на десно, заклонио се, не могу Га видети.
- 10 Али Он зна пут мој;  
кад ме окуша, изаћи ћу као злато.
- 11 По стопама је Његовим ступала нога моја;  
пута Његова држао сам се, и не зађох.
- 12 Од заповести уста Његових нисам одступао;  
чувао сам речи уста Његових више него свој  
ужитак.
- 13 Али кад Он шта науми, ко ће Га одвратити?  
Шта душа Његова зажели, оно чини.
- 14 И извршиће шта је наумио за ме;  
и тога има у Њега много.
- 15 Зато сам се уплашио од Њега;  
и кад то мислим, страх ме је од Њега.
- 16 Бог је растопио срце моје,  
Свемогући ме је уплашио.
- 17 Што не погибох пре мрака?  
И што не сакри мрак испред мене?

## 24

*Наставак: Божја је попустљивост према безбожницима загонетна.*

- <sup>1</sup> Зашто Свемогућем нису сакривена времена?  
И који Га знају, не виде дана Његових?
- <sup>2</sup> Међе помичу безбожни,  
отимају стадо и пасу;
- <sup>3</sup> Магарца сиротама одгоне;  
у залогу узимају вола удовици;
- <sup>4</sup> Сиромахе одбијају с пута;  
убоги у земљи крију се сви.
- <sup>5</sup> Гле, као дивљи магарци у пустињи  
излазе на посао свој  
устајући рано на плен;  
пустиња је храна њима и деци њиховој.
- <sup>6</sup> Жању њиву  
и беру виноград који није њихов;
- <sup>7</sup> Гола нагоне да ноћује без хаљине,  
који се немају чим покрити по зими,
- <sup>8</sup> Окисли од плъуска у гори, немајући заклона,  
привијају се к стени.
- <sup>9</sup> Грабе сироче од дојке  
и са сиромаша скидају залог.
- <sup>10</sup> Голог остављају да иде без хаљине,  
и оне који носе снопове да гладују.
- <sup>11</sup> Који међу њиховим зидовима уље цеде и грожђе  
у кацама газе,  
подносе жеђ.
- <sup>12</sup> Људи у граду уздишу,  
и душе побијених вичу,  
а Бог не укида то.
- <sup>13</sup> Они се противе светлости,  
не знају за путеве њене

- и не стају на стазама њеним.
- 14 Зором устајући крвник убија сиромаша и убог;  
а ноћу је као лупеж.
- 15 И око курварово пази на сумрак говорећи: Да ме  
око не види.  
И сакрива лице.
- 16 Прокопавају по мраку куће, које обдан себи  
забележе;  
не знају за светлост.
- 17 Јер је зора њима свима сен смртни;  
ако их ко позна, страх их је сена смртног.
- 18 Брзи су као поврх воде,  
проклет је део њихов на земљи;  
неће видети пута виноградског.
- 19 Као што суша и врућина граби воде снежне,  
тако гроб грешнике.
- 20 Заборавља их утроба материна,  
слатки су црвима,  
не спомињу се више;  
као дрво скршиће се неправедник.
- 21 Здружује с њим нероткињу која не рађа,  
и удовици не чини добра.
- 22 Граби јаке својом силом;  
остане ли који, не узда се у живот свој.
- 23 Да му Бог да у шта ће се поуздати;  
али очи Његове пазе на њихове путе.
- 24 Узвисе се за мало, па их нема;  
падају и гину као сви други,  
и као врх од класа одсецају се.
- 25 Није ли тако?  
Ко ће ме утерати у лаж  
и обратити у ништа речи моје?

## 25

*Вилдадов последњи говор: Шта је човек пред Богом?*

<sup>1</sup> А Вилдад Сушанин одговори и рече:

<sup>2</sup> Власт је и страх у Њега,  
чини мир на висинама својим.

<sup>3</sup> Војскама Његовим има ли броја?  
И кога не обасјава видело Његово?

<sup>4</sup> И како ће човек бити праведан пред Богом?  
И како ће чист бити рођени од жене?

<sup>5</sup> Гле, ни месец не би сјао,  
ни звезде не би биле чисте пред Њим,

<sup>6</sup> А камоли човек, црв,  
и син човечји, мољац.

## 26

*Јовов осми говор: показује како и он признаје необјашњиву величанственост Божију.*

<sup>1</sup> А Јов одговори и рече:

<sup>2</sup> Како си помогао слабоме!  
Како си избавио руку нејаку!

<sup>3</sup> Како си световао оног који је без мудрости  
и показао разум изобила!

<sup>4</sup> Ко ме си говорио те речи?  
И чији је дух изашао из тебе?

<sup>5</sup> И мртве ствари створене су под водама  
и становници њихови.

<sup>6</sup> Откривен је пакао пред Њим,  
нити има покривача погибли.

<sup>7</sup> Он је разастро и север над празнином,  
и земљу обесио ни о чем.

- 8 Завезује воде у облацима својим,  
и не продире се облак под њима.
- 9 Држи престо свој,  
разапиње облак свој над њим.
- 10 Међу је поставио око воде  
докле не буде крај светлости и мраку.
- 11 Ступови небески тресу се  
и дрхћу од претње Његове.
- 12 Силом је својом поцепао море  
и разумом својим разбио беснило његово.
- 13 Духом је својим украсио небеса,  
и рука је Његова створила пругу змију.
- 14 Гле, то су делови путева Његових;  
али како је мали део што чусмо о Њему?  
И ко ће разумети гром силе Његове?

## 27

*Јовови завршни говори: тврди да је невин и показује како је пролазна срећа безбожникова.*

- <sup>1</sup> И Јов настави беседу своју и рече:
- <sup>2</sup> Тако да је жив Бог, који је одбацио парбу моју,  
и Свемогући, који је ојадио душу моју,
- <sup>3</sup> Док је душа моја у мени,  
и дух Божји у ноздрвама мојим,
- <sup>4</sup> Неће усне моје говорити безакоња,  
нити ће језик мој изрицати преваре.
- <sup>5</sup> Не дао Бог да пристанем да имате право;  
докле дишем, нећу одступити од своје  
доброте.
- <sup>6</sup> Држаћу се правде своје, нити ћу је оставити;  
неће ме прекорити срце моје докле сам жив.

- 7 Непријатељ мој биће као безбожник,  
и који устаје на ме, као безаконик.
- 8 Јер како је надање лицемеру, кад се лакоми,  
а Бог ће ишчупати душу његову?
- 9 Хоће ли Бог услишити вику његову  
кад на њ дође невоља?
- 10 Хоће ли се Свемогућем радовати?  
Хоће ли призивати Бога у свако време?
- 11 Учим вас руци Божјој,  
и како је у Свемогућег не тајим.
- 12 Ето, ви све видите,  
зашто дакле једнако говорите залудне  
ствари?
- 13 То је део човеку безбожном од Бога,  
и наследство које примају насилници од  
Свемогућег.
- 14 Ако му се множе синови, множе се за мач,  
и натражје његово неће се наситити хлеба.
- 15 Који остану иза њега, на смрти ће бити  
погребени,  
и удовице њихове неће плакати.
- 16 Ако накупи сребра као праха,  
и набави хаљина као блата,
- 17 Шта набави, обући ће праведник,  
и сребро ће делити безазлени.
- 18 Гради себи кућу као мољац,  
и као колибу коју начини чувар.
- 19 Богат ће умрети, а неће бити прибран;  
отвориће очи а ничега неће бити.
- 20 Стигнуће га страхоте као воде;  
ноћу ће га однети олуја.
- 21 Узеће га ветар источни, и отићи ће;  
вихор ће га однети с места његовог.

- 22 То ће Бог пустити на њ, и неће га жалити;  
он ће једнако бежати од руке Његове.  
23 Други ће пљескати рукама за њим,  
и звиждаће за њим с места његовог.

## 28

*Што природа скрива, може човек и да објасни,  
али мудрост Божију не; пут ка њој страх је  
Божију.*

- 1 Да, сребро има жице,  
и злато има место где се топи.  
2 Гвожђе се вади из праха,  
и из камена се топи бронза.  
3 Мраку поставља међу,  
и све истражује човек до краја,  
и камење у тами и у сену смртном.  
4 Река навре с места свог да јој нико не може  
приступити;  
али се одбије и одлази трудом човечјим.  
5 Из земље излази хлеб,  
и под њом је друго, као огањ.  
6 У камену је њеном место сафиру,  
а онде је прах златни.  
7 Те стазе не зна птица,  
нити је виде око крагујево;  
8 Не угази је младо зверје,  
нити њом прође лав.  
9 На кремен диже руку своју;  
превраћа горе из дна.  
10 Из стене изводи потоке,  
и свашта драгоцено види Му око.  
11 Уставља реке да не теку,

и шта је сакривено износи на видело.

- 12 Али мудрост где се налази?  
И где је место разуму?
- 13 Не зна јој човек цене,  
нити се наводи у земљи живих.
- 14 Бездана вели: Није у мени;  
и море вели: Није код мене.
- 15 Не може се дати чисто злато за њу,  
нити се сребро измерити у промену за њу.
- 16 Не може се ценити златом офирским,  
ни драгим онихом ни сафиром.
- 17 Не може се наједначити с њом ни злато ни кристал,  
нити се може променити за закладе златне.
- 18 Од корала и бисера нема спомена,  
јер је вредност мудрости већа него драгом камењу.
- 19 Не може се с њом изједначити топаз етиопски,  
нити се може ценити чистим златом.
- 20 Откуда, дакле, долази мудрост?  
И где је место разуму?
- 21 Сакривена је од очију сваког живог,  
и од птица небеских заклоњена.
- 22 Погибао и смрт говоре:  
Ушима својим чусмо славу њену.
- 23 Бог зна пут њен,  
и познаје место њено.
- 24 Јер гледа до крајева земаљских  
и види све што је под свим небом.
- 25 Кад даваше ветру тежину,  
и мераше воду мером,

- 26 Кад постављаше закон дажду  
и пут муњи громовној.  
27 Још је онда виде и огласи је,  
уреди је и претражи је.  
28 А човеку рече:  
Гле, страх је Божји мудрост,  
и уклањати се ода зла јесте разум.

## 29

*Јов описује своју пређашњу срећу.*

- 1 Још настави Јов беседу своју и рече:  
2 О да бих био као пређашњих месеца,  
као оних дана кад ме Бог чуваше,  
3 Кад светљаше свећом својом над главом мојом,  
и при виделу Његовом хођах по мраку,  
4 Како бејах за младости своје,  
кад тајна Божија беше у шатору мом,  
5 Кад још беше Свемогући са мном,  
и деца моја око мене,  
6 Кад се траг мој обливаше маслом,  
и стена ми точаше уље потоцима,  
7 Кад излажах на врата кроз град,  
и на улици намештах себи столицу:  
8 Младићи видећи ме уклањаху се,  
а старци устајаху и стајаху,  
9 Кнезови престајаху говорити  
и метаху руку на уста своја,  
10 Управитељи устезаху глас свој  
и језик им пријањаше за грло.  
11 Јер које ме ухо чујаше, називаше ме блаженим;  
и које ме око виђаше, сведочаше ми  
12 Да избављам сиромаша који виче,  
и сироту и који нема никог да му помогне;

- 13 Благослов оног који пропадаше долажаше на  
    ме,  
    и удовици срце распевах;  
14 У правду се облачих и она ми беше одело,  
    као плашт и као венац беше ми суд мој.  
15 Око бејаш слепом и нога хромом.  
16 Отац бејаш убогима,  
    и разбирах за распру за коју не знах.  
17 И разбијаш кутњаке неправеднику,  
    и из зуба му истрзах грабеж.  
18 Зато говорох: У свом ћу гнезду умрети,  
    и биће ми дана као песка.  
19 Корен мој пружаше се крај воде,  
    роса биваше по сву ноћ на мојим гранама.  
20 Слава моја подмлађиваше се у мене,  
    и лук мој у руци мојој понављах се.  
  
21 Слушаху ме и чекаху,  
    и ћутаху на мој савет.  
22 После мојих речи нико не проговараше,  
    тако их натапаше беседа моја.  
23 Јер ме чекаху као дажд,  
    и уста своја отвараху као на позни дажд.  
24 Кад бих се насмејао на њих, не вероваху,  
    и сјајност лица мог не разгоњаху.  
25 Кад бих отишао к њима, седах у зачеље,  
    и бејаш као цар у војсци,  
    кад теши жалосне.

## 30

*Јов описује своју садашњу несрећу.*

- 1 А сада смеју ми се млађи од мене,  
    којима отаца не бих хтео метнути са псима  
    стада свог.

- 2 А на шта би ми и била сила руку њихових?  
У њима беше пропала старост.
- 3 Од сиромаштва и глади самоћаваху  
бежећи од сува, мрачна, пуста и опустошена  
места;
- 4 Који браху лободу по честатама,  
и смреково корење беше им храна.
- 5 Између људи беху изгоњени  
и викаше се за њима као за лупежом.
- 6 Живљаху по страшним увалама,  
по јамама у земљи и у камену.
- 7 По грмовима рикаху,  
под трњем се скупљаху.
- 8 Беху људи никакви и без имена,  
мање вредни него земља.
- 9 И њима сам сада песма,  
и постах им прича.
- 10 Гаде се на ме, иду далеко од мене  
и не устежу се плувати ми у лице.
- 11 Јер је Бог одапео моју тетиву и муке ми задао  
те збацише узду преда мнош.
- 12 С десне стране устајаху момци,  
поткидаху ми ноге,  
и насипају пут к мени да ме упропасте.
- 13 Раскопаше моју стазу,  
умножише ми муке,  
не треба нико да им помаже.
- 14 Као широким проломом навиру,  
и наваљују преко развалина.
- 15 Страхоте навалише на ме,  
и као ветар терају душу моју,  
и као облак прође срећа моја.
- 16 И сада се душа моја разлива у мени,

- стигоше ме дани мучни.
- 17 Ноћу пробада ми кости у мени,  
и жиле моје не одмарају се.
- 18 Од тешке силе променило се одело моје,  
и као огрлица у кошуље моје стеже ме.
- 19 Бацио ме је у блато,  
те сам као прах и пепео.
- 20 Вичем к Теби, а Ти ме не слушаш;  
стојим пред Тобом, а Ти не гледаш на ме.
- 21 Претворио си ми се у љута непријатеља;  
силом руке своје супротиш ми се.
- 22 Подижеш ме у ветар, посађујеш ме на њ,  
и растапаш у мени све добро.
- 23 Јер знам да ћеш ме одвести на смрт  
и у дом одређени свима живима.
- 24 Али неће пружити руке своје у гроб;  
кад их стане потирати, они неће викати.
- 25 Нисам ли плакао ради оног који беше у злу?  
Није ли душа моја жалосна бивала ради  
убогог?
- 26 Кад се добру надах, дође ми зло;  
и кад се надах светлости, дође мрак.
- 27 Утроба је моја узаврела,  
и не може да се умири,  
задесише ме дани мучни.
- 28 Ходим црн, не од сунца,  
устајем и вичем у збору.
- 29 Брат постах змајевима  
и друг совама.
- 30 Поцрнела је кожа на мени  
и кости моје посахнуше од жеге.
- 31 Гусле се моје претворише у запевку,  
и свирала моја у плач.

# 31

*Крај говора Јовових: тврди да није крив ни пред Богом ни пред људима.*

- <sup>1</sup> Веру учиних са очима својим,  
па како бих погледао на девојку?
- <sup>2</sup> Јер какав је део од Бога одозго?  
И какво наследство од Свемогућег с висине?
- <sup>3</sup> Није ли погибао неваљалом  
и чудо онима који чине безакоње?
- <sup>4</sup> Не виде ли Он путеве моје,  
и све кораке моје не броји ли?
- <sup>5</sup> Ако ходих с лажју  
или ако похита нога моја на превару,
- <sup>6</sup> Нека ме измери на мерилима правим,  
и нека Бог позна доброту моју.
- <sup>7</sup> Ако су кораци моји зашли с пута,  
и ако је за очима мојим пошло срце моје,  
и за руке моје прионуло шта год,
- <sup>8</sup> Нека ја сејем а други једе,  
и нека се искорене изданци моји.
- <sup>9</sup> Ако се занело срце моје за којом женом,  
и ако сам вребао на вратима ближњег свог,
- <sup>10</sup> Нека другом меље жена моја,  
и нека се други над њом повијају.
- <sup>11</sup> Јер је то грдило  
и безакоње за судије.
- <sup>12</sup> Јер би то био огањ који би прождирао до уништења,  
и сву би моју летину искоренио.

- 13 Ако нисам хтео доћи на суд са слугом својим или  
са слушкињом својом,  
кад би се тужили на мене;
- 14 Јер шта бих чинио кад би се Бог подигао,  
и кад би потражио, шта бих Му одговорио?
- 15 Који је мене створио у утроби, није ли створио и  
њега?  
Није ли нас Он исти саздао у материци?
- 16 Ако сам одбио сиромасима жељу њихову,  
и очи удовици замутио,
- 17 И ако сам залогај свој сам јео,  
а није га јела и сирота,
- 18 Јер је од младости моје расла са мношћем као код  
оца,  
и од утробе матере своје водао сам је;
- 19 Ако сам гледао кога где гине немајући хаљине,  
и сиромаша где се нема чиме покрити,
- 20 Ако ме нису благосиљала бедра његова  
што се руном оваца мојих утопио,
- 21 Ако сам измахнуо руком на сироту,  
кад видех на вратима помоћ своју,
- 22 Нека ми испадне раме из плећа,  
и рука моја нека се откине из зглоба.
- 23 Јер сам се бојао погинути од Бога,  
ког величанству не бих одолео.
- 24 Ако сам полагао на злато надање своје,  
или чистом злату говорио: Узданицо моја!
- 25 Ако сам се веселио што ми је имање велико  
и што много стиче рука моја,
- 26 Ако сам гледао на сунце, кад сјаје,  
и на месец кад поносито ходи,
- 27 И срце се моје потајно преварило

- и руку моју пољубила уста моја,  
28 И то би било безакоње за судије,  
јер бих се одрекао Бога озго;
- 29 Ако сам се радовао несрећи ненавидника свог,  
и ако сам заиграо када га је зло задесило,  
30 Јер не дадох језику свом да греши  
тражећи душу његову с проклињањем;  
31 Ако не говораху домашњи моји: Ко би нам дао  
месо његово?  
Не можемо се ни најести;  
32 Странац није ноћивао напољу;  
врата своја отварао сам путнику;  
33 Ако сам, као што чине људи, тајио преступе  
своје  
и крио своје безакоње у својим недрима,  
34 Ако сам и могао плашити велико мноштво,  
ипак од најмањег у дому беше ме страх;  
зато ћутах и не одлажах од врата.  
35 О да бих имао кога да ме саслуша!  
Где, жеља је моја да ми Свемогући одговори  
и супарник мој да ми напише књигу.  
36 Носио бих је на рамену свом,  
везао бих је себи као венац,  
37 Број корака својих казао бих Му,  
као кнез приступио бих к Њему.
- 38 Ако је на ме викала моја земља,  
и бразде њене плакале,  
39 Ако сам јео род њен без новаца  
и досађивао души господара њених,  
40 Место пшенице нека ми рађа трње,  
и место јечма кукољ.

Свршише се речи Јовове.

## 32

*Елијујев први говор: објашњава зашто прекида ћутање и поред своје младости.*

<sup>1</sup> Тада престаше она три човека одговарати Јову, јер се чињаше да је праведан.

<sup>2</sup> А Елијуј, син Варахилов од Вуза, рода Рамовог, разгневи се на Јова што се сам грађаше праведнији од Бога;

<sup>3</sup> и на три пријатеља његова разгневи се што не нађоше одговора и опет осуђиваху Јова.

<sup>4</sup> Јер Елијуј чекаше докле они говораху с Јовом, јер беху старији од њега.

<sup>5</sup> Па кад виде Елијуј да нема одговора у устима она три човека, распали се гнев његов.

<sup>6</sup> И проговори Елијуј син Варахилов од Вуза, и рече:

Ја сам најмлађи, а ви сте старци,  
зато се бојам

и не смех вам казати шта мислим.

<sup>7</sup> Мишљах: нека говори старост,  
и многе године нека објаве мудрост.

<sup>8</sup> Али је дух у људима,  
и Дух Свемогућег уразумљује их.

<sup>9</sup> Велики нису свагда мудри,  
и старци не знају свагда шта је право.

<sup>10</sup> Зато велим: послушај ме  
да кажем и ја како мислим.

<sup>11</sup> Ето, чекао сам да ви изговорите,  
слушао сам разлоге ваше  
докле извиђасте беседу.

- 12 Пазио сам,  
али гле, ни један од вас не сапре Јова,  
не одговори на његове речи.
- 13 Може бити да ћете рећи: Нађосмо мудрост,  
Бог ће га оборити, не човек.
- 14 Није на ме управио беседе,  
ни ја му нећу одговарати вашим речима.
- 15 Смели су се, не одговарају више,  
нестало им је речи.
- 16 Чекао сам, али не говоре,  
стадоше, и више не одговарају.
- 17 Одговорићу и ја за се,  
казаћу и ја како мислим.
- 18 Јер сам пун речи,  
тесно је духу у мени.
- 19 Гле, трбух је мој као вино без одушке,  
и распакао би се као нов мех.
- 20 Говорићу да одахнем,  
отворићу усне своје, и одговорићу.
- 21 Нећу гледати ко је ко,  
и човеку ћу говорити без ласкања.
- 22 Јер не уем ласкати;  
одмах би ме узео Творац мој.

## 33

*Наставак: Елијуј кори Јова због његовог  
правдања себе. Божија карања воде спасењу  
душе.*

- 1 Чуј дакле, Јове, беседу моју,  
и слушај све речи моје.
- 2 Ево, сад отварам уста своја;  
говори језик мој у устима мојим.
- 3 По правом срцу мом биће речи моје,

- и мисао чисту изрећи ће усне моје.
- <sup>4</sup> Дух Божји створио ме је,  
и дах Свемогућега дао ми је живот.
- <sup>5</sup> Ако можеш, одговори ми,  
приправи се и стани ми на супрот.
- <sup>6</sup> Ево, ја ћу бити место Бога, као што си рекао;  
од кала сам начињен и ја.
- <sup>7</sup> Ето, страх мој неће те страшити,  
и рука моја неће те тиштати.
- <sup>8</sup> Рекао си, дакле, преда мном,  
и чуо сам глас твојих речи:
- <sup>9</sup> Чист сам, без греха,  
прав сам и нема безакоња на мени.
- <sup>10</sup> Ево, тражи задевицу са мном,  
држи ме за свог непријатеља.
- <sup>11</sup> Меће у кладе ноге моје,  
вреба по свим стазама мојим.
- <sup>12</sup> Ето, у том ниси праведан, одговарам ти;  
јер је Бог већи од човека.
- <sup>13</sup> Зашто се преш с Њим,  
што за сва дела своја не одговара?
- <sup>14</sup> Један пут говори Бог и два пута;  
али човек не пази.
- <sup>15</sup> У сну, у утвари ноћној,  
кад тврд сан падне на људе,  
кад спавају у постељи,
- <sup>16</sup> Тада отвара ухо људима  
и науку им запечаћава,
- <sup>17</sup> Да би одвратио човека од дела његовог,  
и заклонио од њега охолост;
- <sup>18</sup> Да би сачувао душу његову од јаме,  
и живот његов да не наиђе на мач.

- 19 И кара га боловима на постељи његовој,  
и све кости његове тешком болешћу.
- 20 Тако да се животу његовом гади хлеб  
и души његовој јело најмилије;
- 21 Нестаје тела његовог на очиглед,  
и измалају се кости његове, које се пре нису  
виделе,
- 22 И душа се његова приближава гробу,  
и живот његов смрти.
- 23 Ако има гласника, тумача, једног од хиљаде,  
који би казао човеку дужност његову,
- 24 Тада ће се смиловати на њ,  
и рећи ће: Избави га да не отиде у гроб;  
нашао сам откуп.
- 25 И подмладиће се тело његово као у детета,  
и повратиће се на дане младости своје,
- 26 Молиће се Богу, и помиловаће га,  
и гледаће лице његово радујући се,  
и вратиће човеку по правди његовој.
- 27 Гледајући људи рећи ће:  
Бејаш згрешио, и шта је право изврнуо,  
али ми не поможе.
- 28 Он избави душу моју да не отиде у јаму,  
и живот мој да гледа светлост.
- 29 Гле, све ово чини Бог два пута и три пута човеку,
- 30 Да би повратио душу његову од јаме,  
да би га обасјавала светлост живих.
- 31 Пази, Јове, слушај ме,  
ћути, да ја говорим.
- 32 Ако имаш шта рећи, одговори ми;  
говори, јер сам те рад оправдати;
- 33 Ако ли не, слушај ти мене;  
ћути, и научићу те мудрости.

## 34

*Елијујев други говор: осуђује слободне речи Јовове. Свемогући не изврће правде.*

- <sup>1</sup> Још говори Елијуј и рече:
- <sup>2</sup> Чујте, мудри, беседу моју,  
и разумни послушајте ме.
- <sup>3</sup> Јер ухо познаје беседу  
као што грло куша јело.
- <sup>4</sup> Разаберимо шта је право,  
извидимо међу собом шта је добро.
- <sup>5</sup> Јер Јов рече: Праведан сам,  
а Бог одбаци моју правду.
- <sup>6</sup> Хоћу ли лагати за своју правду?  
Стрела је моја смртна, а без кривице.
- <sup>7</sup> Који је човек као Јов  
да као воду пије подсмех?
- <sup>8</sup> И да се дружи с онима који чине безакоње,  
и да ходи с безбожним људима?
- <sup>9</sup> Јер рече: Не помаже човеку да угађа Богу.
- <sup>10</sup> Зато, људи разумни, послушајте ме;  
далеко је од Бога злоћа  
и неправда од Свемогућег.
- <sup>11</sup> Јер по делу плаћа човеку  
и даје сваком да нађе према путу свом.
- <sup>12</sup> Доиста Бог не ради зло  
и Свемогући не изврће правде.
- <sup>13</sup> Ко Му је предао земљу?  
И ко је уредио васиљену?
- <sup>14</sup> Кад би на себе окренуо срце своје,  
узео би к себи дух свој и дисање своје;
- <sup>15</sup> Изгинуло би свако тело,

и човек би се вратио у прах.

- 16 Ако си, дакле, разуман, чуј ово;  
слушај глас речи мојих.
- 17 Може ли владати онај који мрзи на правду?  
Хоћеш ли осудити оног који је најправеднији?
- 18 Каже ли се цару: Ниткове!  
И кнезовима: Безбожници?
- 19 А камо ли Ономе који не гледа кнезовима ко су,  
нити у Њега вреди више богати од сиромаша,  
јер су сви дело руку Његових.
- 20 Умиру за час,  
и у по ноћи усколеба се народ и пропадне,  
и однесе се јаки без руке људске.
- 21 Јер су очи Његове обраћене на путеве човечије  
и види све кораке Његове.
- 22 Нема мрака ни сена смртнога  
где би се сакрили који чине безакоње.
- 23 Јер никоме не одгађа  
кад дође да се суди с Богом.
- 24 Сатире јаке недокучиво,  
и поставља друге на њихово место.
- 25 Јер зна дела њихова,  
и док обрати ноћ, сатру се.
- 26 Као безбожне разбија их на видику.
- 27 Јер одступише од Њега  
и не гледаше ни на које путеве Његове;
- 28 Те дође до Њега вика сиромашова,  
и чу вика невољних.
- 29 Кад Он умири, ко ће узнемирити?  
И кад Он сакрије лице, ко ће Га видети?  
И то бива и народу и човеку.
- 30 Да не би царовао лицемер,

да не би било замке народу.

- <sup>31</sup> Заиста, треба казати Богу: Подносио сам,  
нећу више грешити.
- <sup>32</sup> А шта не видим, Ти ме научи;  
ако сам чинио неправду, нећу више.
- <sup>33</sup> Еда ли ће по теби плаћати,  
јер теби није по вољи, јер ти бираш а не Он?  
Ако знаш шта, говори.
- <sup>34</sup> Људи ће разумни са мношћу казати,  
и мудар ће човек пристати,
- <sup>35</sup> Да Јов не говори разумно,  
и да речи његове нису мудре.
- <sup>36</sup> Оче мој, нека се Јов искуша до краја,  
што одговара као зли људи.
- <sup>37</sup> Јер домеће на грех свој безакоње,  
плеска рукама међу нама,  
и много говори на Бога.

## 35

*Елијујев трећи говор: човек својим јадањем  
уди само себи. Бог право суди.*

- <sup>1</sup> Још говори Елијуј и рече:
- <sup>2</sup> Мислиш ли да си право рекао:  
Моја је правда већа од Божије?
- <sup>3</sup> Јер си рекао: Шта ће ми помоћи,  
каква ће ми бити корист, да не грешим?
- <sup>4</sup> Ја ћу одговорити теби  
и друговима твојим с тобом.
- <sup>5</sup> Погледај небо, и види;  
погледај облаке, како су виши од тебе.
- <sup>6</sup> Ако решиш, шта ћеш Му учинити?

- Или ако се умноже безакоња твоја, шта ћеш  
Му наудити?
- <sup>7</sup> Ако си праведан, шта ћеш Му дати?  
Или шта ће примити из руке твоје?
- <sup>8</sup> Човеку какав си може наудити твоја злоћа,  
и сину човечијем помоћи твоја правда.
- <sup>9</sup> Вапију од великог насиља којима се чини,  
и вичу на руку силних;
- <sup>10</sup> А ни један не говори: Где је Бог, Створитељ мој,  
који даје песму ноћу;
- <sup>11</sup> Који чини те смо разумнији од зверја земаљског,  
и мудрији од птица небеских.
- <sup>12</sup> Тамо вичу с охолости злих људи,  
али не бивају услишени.
- <sup>13</sup> Јер Бог не слуша таштину,  
и Свемогући не гледа на њу.
- <sup>14</sup> А камоли кад кажеш: Не видиш то.  
Пред Њим је суд; чекај Га.
- <sup>15</sup> А сада чим те гнев походи, није ништа,  
нити је гледао на све што си учинио;
- <sup>16</sup> Зато Јов на празно отвара уста своја,  
и безумно умножава речи.

## 36

*Елијујев последњи говор: говори опет о  
правичности и величини Божијој.*

- <sup>1</sup> Још говори Елијуј и рече:
- <sup>2</sup> Потрпи ме мало, и показашу ти,  
јер још има шта бих говорио за Бога.
- <sup>3</sup> Почећу издалека беседу своју,  
и показашу да је Творац мој праведан.

- <sup>4</sup> Доиста, неће бити лажне речи моје,  
код тебе је који право мисли.
- <sup>5</sup> Гле, Бог је силан, али никога не одбацује,  
силан је снагом срчаном.
- <sup>6</sup> Не да живети безбожнику,  
а невољницима чини правду.
- <sup>7</sup> Не одвраћа од праведника очију својих,  
него још с царевима на престо посађује их на  
век,  
те се узвишују.
- <sup>8</sup> Ако ли су оковани у пута  
и свезани ужима невољничким,
- <sup>9</sup> Тада им напомиње дела њихова  
и безакоња њихова како су силна.
- <sup>10</sup> И отвара Му ухо да би се поправили,  
и говори им да се врате од безакоња.
- <sup>11</sup> Ако послушају и стану им служити,  
довршују дане своје у добру  
и године своје у радости.
- <sup>12</sup> Ако ли не послушају,  
гину од мача и умиру с безумља.
- <sup>13</sup> А који су лицемерног срца,  
навлаче гнев и не вичу кад их повеже;
- <sup>14</sup> Умире у младости душа њихова  
и живот њихов међу курвама.
- <sup>15</sup> Избавља невољника из невоље његове  
и отвара му ухо у муци.
- <sup>16</sup> Тако би и тебе извео из тескобе на пространо  
место,  
где ништа не досађује,  
и мирни сто твој био би пун претилине.
- <sup>17</sup> Али си заслужио суд безбожнички;

- и суд и правда снађе те.
- 18 Доиста, гнев је на теби;  
гледај да те не одбаци у карању,  
те те велики откуп неће избавити.
- 19 Хоће ли гледати на твоје богатство?  
Неће ни на злато ни на какву силу блага твог.
- 20 Не уздиши за ноћу  
у коју народи одлазе на своје место.
- 21 Чувај се да не погледаш на таштину  
и волиш на њу него невољу.
- 22 Гле, Бог је највиши својом силом,  
ко је учитељ као Он?
- 23 Ко Му је одредио пут Његов?  
Или ко ће Му рећи: Чиниш неправо?
- 24 Опомињи се да величаш дела Његова,  
која гледају људи.
- 25 Сви људи виде их,  
сваки их гледа из далека.
- 26 Гле, Бог је велик, и не можемо Га познати,  
број година Његових не може се докучити.
- 27 Јер Он стеже капље водене,  
које лију дажд из облака Његових;
- 28 Кад теку облаци,  
капљу на мноштво људско.
- 29 И ко би разумео простор облацима  
и грмљаву у шатору његовом?
- 30 Како простире над њим светлост своју,  
и дубине морске покрива?
- 31 Тиме суди народима,  
даје хране изобила.
- 32 Рукама заклања светлост,  
и наређује кога да сретe,
- 33 Јављајући према њему добру вољу своју,

и према стоци и према роду земаљском.

## 37

*Крај Елијујова говора: Величанственост  
Божија у олуји.*

- <sup>1</sup> И од тога дрхће срце моје,  
и одскаче са свог места.
- <sup>2</sup> Слушајте добро громовни глас Његов  
и говор што излази из уста Његових.
- <sup>3</sup> Под сва небеса пушта га,  
и светлост своју до крајева земаљских.
- <sup>4</sup> За њом риче гром, грми гласом величанства свог,  
нити шта одгађа кад се чује глас Његов.
- <sup>5</sup> Дивно Бог грми гласом својим,  
чини ствари велике, да их не можемо  
разумети.
- <sup>6</sup> Говори снегу: Падни на земљу;  
и дажду ситном и дажду силном.
- <sup>7</sup> Запечаћава руку сваком човеку,  
да позна све посленике своје.
- <sup>8</sup> Тада звер улази у јаму,  
и остаје на својој ложи.
- <sup>9</sup> С југа долази олуја,  
и са севера зима.
- <sup>10</sup> Од дихања Божијег постаје лед,  
и широке воде стискају се.
- <sup>11</sup> И да се натапа земља, натерује облак,  
и расипа облак светлошћу својом.
- <sup>12</sup> И он се обрће и тамо и амо  
по вољи Његовој да чини све што му заповеди  
по васиљеној.
- <sup>13</sup> Чини да се нађе или за кар или за земљу или за  
доброчинство.

- 14 Чуј то, Јове,  
стани и гледај чудеса Божија.
- 15 Знаш ли како их Он уређује  
и како сија светлошћу из облака свог?
- 16 Знаш ли како висе облаци?  
Знаш ли чудеса Оног који је савршен у сваком  
знању?
- 17 Како ти се хаљине угреју  
кад умири земљу с југа?
- 18 Јеси ли ти с Њим разапињао небеса,  
која стоје тврдо као саливено огледало?
- 19 Научи нас шта ћемо Му рећи;  
не можемо од таме говорити по реду.
- 20 Хоће ли Му ко приповедити шта бих ја говорио?  
Ако ли би ко говорио, заиста, био бих прождрт.
- 21 Али сада не могу људи гледати у светлост кад  
сјаји на небу,  
пошто ветар прође и очисти га;
- 22 Са севера долази као злато;  
али је у Богу страшнија слава.
- 23 Свемогућ је, не можемо Га стигнути;  
велике је силе, али судом и великом правдом  
никога не мучи.
- 24 Зато Га се боје људи;  
Не може Га видети никакав мудрац.

## 38

*Први Господњи говор из вихора: Описује чуда стварања света и владања светом и осуђује Јовову брзоплетост.*

- <sup>1</sup> Тада одговори Господ Јову из вихора и рече:
- <sup>2</sup> Ко је то што замрачује савет речима неразумно?

- 3 Опаши се сада као човек;  
ја ћу те питати, а ти ми казуј.
- 4 Где си ти био кад ја оснивах земљу?  
Кажи, ако си разуман.
- 5 Ко јој је одредио мере? Знаш ли?  
Или ко је растегао уже преко ње?
- 6 На чем су подножја њена углављена?  
Или ко јој је метнуо камен угаони?
- 7 Кад певаху заједно звезде јутарње  
и сви синови Божји кликоваху.
- 8 Или ко је затворио море вратима  
кад као из утробе изиђе?
- 9 Кад га одех облаком и пових тамом;
- 10 Кад поставих за њ уредбу своју  
и метнух му преворнице и врата;
- 11 И рекох: Довде ћеш долазити, а даље нећеш,  
и ту ће се устављати поносити валови твоји.
- 12 Јеси ли свог века заповедио јутру,  
показао зори место њено,
- 13 Да се ухвати земљи за крајеве,  
и да се растерају с ње безбожници,
- 14 Да се она промени као блато печатно,  
а они да стоје као хаљина,
- 15 Да се одузме безбожницима светлост њихова  
и рука подигнута да се сломи?
- 16 Јеси ли долазио до дубина морских?  
И по дну пропасти јеси ли ходио?
- 17 Јесу ли ти се отворила врата смртна,  
и врата сена смртог јеси ли видео?
- 18 Јеси ли сагледао ширину земаљску?

Кажи, ако знаш све то.

- 19 Који је пут к стану светлости?  
И где је место тами,
- 20 Да би је узео и одвео до међе њене,  
и знао стазе к дому њеном?
- 21 Знаш ти;  
јер си се онда родио,  
и број је дана твојих велик.
- 22 Јеси ли улазио у ризнице снежне?  
Или ризнице градне јеси ли видео,
- 23 Које чувам за време невоље,  
за дан боја и рата?
- 24 Којим се путем дели светлост  
и устока се разилази по земљи?
- 25 Ко је поделио јазове поводњу  
и пут светлици громовној?
- 26 Да би ишао дажд на земљу где нема никога,  
и на пустињу где нема човека,
- 27 Да напоји пуста и неродна места,  
и учини да расте трава зелена.
- 28 Има ли дажд оца?  
Или ко је родио капље росне?
- 29 Из чије је утробе изашао лед,  
и ко је родио слану небеску,
- 30 Да се воде скривају и постају као камен  
и крајеви пропасти срastaју?
- 31 Можеш ли свезати милине влашићима?  
Или свезу штапима разрешити?
- 32 Можеш ли извести јужне звезде на време?

Или кола са звездама њиховим хоћеш ли водити?

33 Знаш ли ред небески?

Можеш ли ти уређивати владу његову на земљи?

34 Можеш ли дигнути глас свој до облака да би те мноштво воде покрило?

35 Можеш ли пустити муње да иду, и да ти кажу: Ево нас?

36 Ко је метнуо човеку у срце мудрост? Или ко је дао души разум?

37 Ко ће избројати облаке мудрошћу, и мехове небеске ко ће излити,

38 Да се расквашен прах згусне и груде се следе?

## 39

*Наставак: чуда у животињском свету сведоче о мудрости Божијој.*

1 Ловиш ли ти лаву лов?

И лавићима трбух пуниш,

2 Кад леже у пећинама и вребају у заклону свом?

3 Ко готови гаврану храну његову кад птићи његови вичу к Богу и лутају немајући шта јести?

4 Знаш ли време кад се дивокозе козе? И јеси ли видео кад се кошуте легу?

5 Јеси ли избројао месеце, докле носе? Знаш ли време кад се легу?

6 Како се савијају, млад своју испуштају, и опраштају се болова?

7 Како јача млад њихова, расте по пољу

и отишавши не враћа се к њима?

- 8 Ко је пустио дивљег магарца да је слободан,  
и ремене дивљем магарцу ко је разрешио?
- 9 Ко ме одредих пустињу за кућу  
и за стан слатину.
- 10 Он се смеје вреви градској,  
и не слуша вике настојникове.
- 11 Шта налази у горама, оно му је пића,  
и тражи сваку зелен.
- 12 Би ли ти једнорог хтео служити?  
Би ли ноћивао за јаслама твојим?
- 13 Можеш ли везати ужем једнорога да оре?  
Хоће ли влачити бразде за тобом?
- 14 Хоћеш ли се ослонити на њ што му је снага  
велика?  
И оставити на њему свој посао?
- 15 Хоћеш ли се поуздати у њ да ће ти свести летину  
и на гумно твоје сложити?
- 16 Јеси ли ти дао пауну лепа крила  
и перје чапљи или ноју?
- 17 Који снесе на земљи јајца своја,  
и остави их да их прах греје?
- 18 И не мисли да ће их нога разбити  
и звер пољска згазити;
- 19 Немилостив је птићима својим као да нису  
његови,  
и да му труд не буде узалуд не боји се.
- 20 Јер му Бог није дао мудрости  
нити му је уделио разума.
- 21 Кад се подигне у вис,  
смеје се коњу и коњику.

- 22 Јеси ли ти дао коњу јачину?  
Јеси ли ти окитио врат његов рзањем?
- 23 Хоћеш ли га поплашити као скакавца?  
Фркање ноздрва његових страшно је;
- 24 Копа земљу, весео је од силе,  
иде на сусрет оружју;
- 25 Смеје се страху  
и не плаши се нити узмиче испред мача;
- 26 Кад звекће над њим тул  
и сева копље и сулица;
- 27 Од немирноће и љутине копа земљу,  
и не може да стоји кад труба затруби.
- 28 Кад труба затруби, он вришти,  
из далека чује бој, вику војвода и поклич.
- 29 Еда ли по твом разуму лети јастреб?  
Шири крила своја на југ?
- 30 Еда ли се на твоју заповест диже у вис орао,  
и на висини вије гнездо?
- 31 На стени станује и бави се,  
на врх стене, на тврдом месту.
- 32 Одатле гледа хране,  
далеко му виде очи.
- 33 И птићи његови пију крв,  
и где су мртва тела онде је он.
- 34 И тако одговарајући Господ Јову рече:
- 35 Ко се препире с Богом, хоће ли га учити?  
Који куди Бога, нека одговори на то.
- 36 Тада Јов одговори Господу и рече:
- 37 Гле, ја сам мален, шта бих Ти одговорио?

- Мећем руку своју на уста своја.  
38 Једном говорих, али нећу одговарати;  
и другом, али нећу више.

## 40

*Јов пада пред Богом. Други говор Господњи из вихора. Описује своју моћ.*

<sup>1</sup> А Господ опет одговарајући Јову из вихора рече:

- <sup>2</sup> Опаши се сада као човек;  
ја ћу те питати, а ти ми казуј.  
<sup>3</sup> Хоћеш ли ти уништити мој суд?  
Хоћеш ли мене осудити да би себе оправдао?  
<sup>4</sup> Је ли у тебе мишица као у Бога?  
Грмиш ли гласом као Он?
- <sup>5</sup> Окити се сада чашћу и величанством,  
у славу и красоту обуци се.  
<sup>6</sup> Проспи јарост гнева свог,  
и погледај све поносите, и обори их.  
<sup>7</sup> Погледај све поносите, и понизи их,  
и потри безбожнике на месту њиховом.  
<sup>8</sup> Затрпај их све у прах,  
и повежи им лице на скривеном месту.  
<sup>9</sup> Тада ћу те и ја хвалити  
да те чува десница твоја.
- <sup>10</sup> А гле, слон, ког сам створио с тобом,  
једе траву као во;  
<sup>11</sup> Гле, снага му је у бедрима његовим,  
и сила му је у пупку трбуха његовог;  
<sup>12</sup> Диге реп свој као кедар,  
жиге од јаја његових сплетене су као гране;

- 13 Кости су му као цеви бронзане,  
зглавци као полуге гвоздене.
- 14 Он је прво између дела Божијих,  
Творац његов дао му је мач.
- 15 Горе носе му пићу,  
и све зверје пољско игра се онде.
- 16 У хладу леже,  
у густој трсци и глибу.
- 17 Граната дрвета заклањају га сеном својим,  
и опкољавају га врбе на потоцима.
- 18 Гле, уставља реку да не тече,  
узда се да ће испити Јордан губицом својом.
- 19 Хоће ли га ко ухватити на очи његове?  
Замку му провући кроз нос?
- 20 Хоћеш ли удицом извући крокодила  
или ужем подвезати му језик?
- 21 Хоћеш ли му провући ситу кроз нос?  
Или му шиљком провртети чељусти?
- 22 Хоће ли те много молити,  
или ће ти ласкати?
- 23 Хоће ли учинити веру с тобом  
да га узмеш да ти буде слуга до века?
- 24 Хоћеш ли се играти с њим као с птицом,  
или ћеш га везати девојкама својим?
- 25 Хоће ли се њим частити другови?  
Разделити га међу трговце?
- 26 Хоћеш ли му напунити кожу шиљцима  
и главу оствама?
- 27 Дигни на њ руку своју;  
нећеш више помињати боја.
- 28 Гле, залуду је надати му се;  
кад га само угледа човек, не пада ли?

# 41

## *Продужење описивања.*

- <sup>1</sup> Нема слободног који би га пробудио;  
а ко ће стати преда ме?
- <sup>2</sup> Ко ми је пре дао шта, да му вратим?  
Шта је год под свим небом, моје је.
- <sup>3</sup> Нећу ћутати о удима његовим  
ни о сили ни о лепоти стаса његовог.
- <sup>4</sup> Ко ће му узгнати горњу одећу?  
К чељустима његовим ко ће приступити?
- <sup>5</sup> Врата грла његовог ко ће отворити?  
Страх је око зуба његових.
- <sup>6</sup> Крљушти су му јаки штитови спојени тврдо.
- <sup>7</sup> Близу су једна до друге  
да ни ветар не улази међу њих.
- <sup>8</sup> Једна је за другу прионула,  
држе се и не растављају се.
- <sup>9</sup> Кад киха као да муња сева,  
а очи су му као трепавице у зоре.
- <sup>10</sup> Из уста му излазе лучеви,  
и искре огњене скачу.
- <sup>11</sup> Из ноздрва му излази дим  
као из врелог лонца или котла.
- <sup>12</sup> Дах његов распаљује угљевље  
и пламен му излази из уста.
- <sup>13</sup> У врату му стоји сила,  
и пред њим иде страх.
- <sup>14</sup> Уди мяса његовог спојени су,  
једноставно је на њему, не размиче се.
- <sup>15</sup> Срце му је тврдо као камен,  
тврдо као доњи жрвањ.
- <sup>16</sup> Кад се дигне, дрхћу јунаци,  
и од страха очишћају се од греха својих.

- 17 Да га удари мач, не може се одржати,  
ни копље ни стрела ни оклоп.  
18 Њему је гвожђе као плева,  
а бронза као труло дрво.  
19 Неће га потерати стрела,  
камење из праће њему је као сламка;  
20 Као слама су му убојне справе,  
и смеје се баченом копљу.  
21 Под њим су оштри црепови,  
стере себи оштре ствари у глибу.  
22 Чини, те ври дубина као лонац,  
и море се мути као у ступи.  
23 За собом оставља светлу стазу,  
рекао би да је бездана оседела.  
24 Ништа нема на земљи да би се испоредило с  
њим,  
да би створено било да се ничега не боји.  
25 Шта је год високо презире,  
цар је над свим зверјем.

## 42

*Јовово покајање. Бог га правда и благосиља више него пре.*

- 1 Тада Јов одговори Господу и рече:  
2 Знам да све можеш,  
и да се не може смести шта наумиш.  
3 Ко је то што замрачује савет неразумно?  
Зато кажем да нисам разумевао;  
чудесно је то за ме,  
те не могу знати.  
4 Слушај кад узговорим,  
и кад запитам, кажи ми.  
5 Ушима слушах о Теби,

а сада Те око моје види.

<sup>6</sup> Зато поричем,  
и кајем се у праху и пепелу.

<sup>7</sup> А кад Господ изговори оне речи Јову, рече Господ Елифасу Теманцу: Распалио се гнев мој на тебе и на два пријатеља твоја што не говористе о мени право као слуга мој Јов.

<sup>8</sup> Зато сада узмите седам телаца и седам овнова, и идите к слози мом Јову и принесите жртве паљенице за се, и слуга мој Јов нека се помоли за вас, јер ћу доиста погледати на њ да не учиним с вама по вашој лудости, јер не говористе о мени право као слуга мој Јов.

<sup>9</sup> И тако отиде Елифас Теманац и Вилдад Сушанин и Софар Намаћанин, и учинише како им заповеди Господ. И погледа Господ на Јова.

<sup>10</sup> И Господ врати што беше узето Јову пошто се помоли за пријатеље своје; и умножи Господ Јову двојином све што беше имао.

<sup>11</sup> И дођоше к њему сва браћа његова и све сестре његове и сви пређашњи знанци његови, и једоше с њим у његовој кући и жалећи га тешише га за све зло што беше Господ пустио на њ, и дадоше му сваки по новац и по гривну златну.

<sup>12</sup> И Господ благослови последак Јовов више него почетак, те имаше четрнаест хиљада оваца и шест хиљада камила и хиљаду јармова волова и хиљаду магарица.

<sup>13</sup> И имаше седам синова и три кћери.

<sup>14</sup> И првој наде име Јемима, а другој Кесија а трећој Керен-апуха.

<sup>15</sup> И не нахођаше се у свој земљи тако лепих девојака као кћери Јовове, и отац им даде наследство међу браћом њиховом.

<sup>16</sup> И после поживе Јов сто и четрдесет година, и виде синове и унуке до четвртог колена.

<sup>17</sup> И умре Јов стар и сит живота.

**Свето писмо или Библија Превод  
Даничић-Караџић  
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić  
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

---

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files  
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8